

รูปแบบการปฏิรูปโรงเรียน

***Tools for Schools : School Reform Models
Supported by the National Institute on the
Education of At-Risk Students***

**สำนักงานปฏิรูปวิชาชีพครู
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี**

รูปแบบการปฏิรูปโรงเรียน

***Tools for Schools : School Reform Models
Supported by the National Institute on the
Education of At-Risk Students***

**ผลการสืบค้นข้อมูลจากระบบ Internet
กลุ่มงานเอกสาร ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา
Website: <http://www.ed.gov/pubs/ToolsforSchools/>**

**แปลและเรียบเรียงโดย
ดร. สุรศักดิ์ หลาบมาลา**

**สำนักงานปฏิรูปวิชาชีพครู
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรีย
กรกฎาคม 2543**

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทนำ

ตอนที่ 1 การปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ

- * กำหนดโดยเจตนารมณ์ของนักเรียน
- * โปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้
- * ความสำเร็จสำหรับทุกคน
- * รักและปีก

ตอนที่ 2 การปรับเปลี่ยนของหลักสูตรและห้องเรียน

- * รูปแบบการปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- * หลักสูตรแบบกระชับ
- * กลุ่มเสริมสร้างความรู้
- * ครอบครัวและโรงเรียนร่วมกัน

ตอนที่ 3 การปฏิรูปรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครู

- * รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูโดยการพัฒนาโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ
- * วัฒนธรรม

ตอนที่ 4 บทสรุปสำหรับประเทศไทย

(ก)

คำนำ

เอกสารเล่มนี้เสนอรูปแบบการปฏิรูปโรงเรียน 10 รูปแบบ การพัฒนารูปแบบเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนโดยสถาบันแห่งชาติว่าด้วยเด็กกลุ่มเสี่ยง ซึ่งเป็นหน่วยงานในสำนักงานวิจัยและพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สหรัฐอเมริกา งานในหน้าที่ของสถาบันแห่งนี้คือการสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยและยุทธวิธีการส่งเสริมความเป็นเลิศ และความเสมอภาคในการศึกษาแก่เด็ก ๆ และเยาวชนที่จัดอยู่ในประเภทเสี่ยงต่อความล้มเหลวทางการศึกษา โปรแกรมการศึกษาในภาคสนามใช้เวลาหลายปี ได้รับการการพัฒนา การขยาย การปรับ และการประเมินตามโปรแกรมการวิจัยของสถาบันแห่งชาติว่าด้วยเด็กกลุ่มเสี่ยง

ในเอกสารภาคภาษาอังกฤษมี 27 รูปแบบ เนื่องจากหลายรูปแบบมีลักษณะคล้าย ๆ กัน ผู้แปลจึงได้คัดเลือกแปลรูปแบบที่น่าจะเป็นต้นแบบไว้ 10 รูปแบบเท่านั้น

ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบทั้ง 10 รูปแบบนี้ ตั้งใจจะให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงทัศนะว่าถ้าโรงเรียนจะนำรูปแบบไปปฏิบัติต้องทำอย่างไร การบรรยายแต่ละรูปแบบเขียนอย่างย่อโดยผู้พัฒนารูปแบบตามแบบฟอร์มของสถาบัน ถ้าหากจะมีการพิจารณาอย่างลึกซึ้งที่จะนำรูปแบบไปใช้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติขอเสนอแนะว่าควรจะมีการสอบสวนสืบสวนอย่างทะลุปรุโปร่งก่อนที่จะดำเนินการเพราะโมเดลเหล่านี้พัฒนาในสภาพสังคมของอเมริกา

(ข)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติคาดหวังว่าเอกสารนี้จะมีส่วนช่วยให้ความพยายามของผู้บริหารการศึกษาในการหายุทธวิธีเพื่อเปลี่ยนทิศทางของโรงเรียนที่มีผลการเรียนต่ำให้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง รูปแบบเหล่านี้จะทำให้ผู้บริหารและครูเกิดการหยั่งรู้ในการเปลี่ยนโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถรักษาผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนและของโรงเรียนไว้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนธรรมชาติของประชากรนักเรียนอย่างมากมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมอบให้ ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา แปลและเรียบเรียง เพื่อประโยชน์ของการปฏิรูปการศึกษาของไทยต่อไป

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

บทนำ

ภูมิหลังของรูปแบบการปฏิรูปโรงเรียน

ระยะเวลา 30 ปีของการวิจัยและการพัฒนาเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงผลการเรียนของโรงเรียนที่ต้องรับนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อความล้มเหลวทางการศึกษาโดยภาพรวมแล้วผลการปรับปรุงผลการเรียนยังไม่ดีขึ้น โอกาสความก้าวหน้าสำหรับนักเรียนและโรงเรียนยังไม่ดีขึ้น ตราบจนทุกวันนี้มีหลักฐานชี้แนะว่าการเปลี่ยนแปลงวิธีการทางการศึกษา เช่นโปรแกรมการลดขนาดของชั้นเรียนในระดับอนุบาลและประถมศึกษา โปรแกรมการให้นักเรียนทุกคนมีมาตรฐานสูง และการเพิ่มกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรครูอย่างมาก มีผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนค่อนข้างน้อย

มีหลักฐานที่เห็นได้ว่า รูปแบบที่อาศัยผลการวิจัยเป็นฐานในการปฏิรูปโรงเรียนซึ่งให้ข้อแนะนำอย่างแจ่มชัดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโรงเรียนและห้องเรียนบางประการที่โรงเรียนจะต้องกระทำ สามารถทำให้เกิดการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียนอยู่ในประเภทกลุ่มเสี่ยงต่อความล้มเหลวทางการศึกษาได้

การปฏิรูปเพื่อเปลี่ยนโรงเรียนให้เป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถมีผลงานได้มาตรฐานสูง คือ งานของ New American Schools Development Corporation (NASDC) หลังจากที่ได้มีการกลั่นกรองแล้ว NASDC ได้ให้ทุนแก่ผู้พัฒนารูปแบบการปฏิรูปโรงเรียน 11 ทุนในปี 2536 ประสพการณ์จาก NASDC และการประเมินที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ทำให้ได้รับหลักฐานเพิ่มมากขึ้นว่าเป็นรูปแบบการปฏิรูปโรงเรียนอย่างเบ็ดเสร็จ คือสนับสนุนด้วยการคิดอย่างรอบคอบในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติ ขอกล่าวไว้ ณ ที่นี้ว่า โปรแกรมเหล่านี้มิได้มุ่งแก้ปัญหาในกลุ่มเสี่ยงและมีความล้มเหลวทางการศึกษาเท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปใช้ได้ดีกับนักเรียนทุกคน รูปแบบการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จแต่ละรูปแบบมีความแตกต่างกันอย่างมากในกระบวนการดำเนินงาน เนื้อหา และลักษณะอื่น ๆ แต่มีหลายสิ่งหลายอย่างที่รูปแบบเหล่านี้มีส่วนที่คล้ายกัน คือ

1. รูปแบบเหล่านี้ให้คำแนะนำที่เฉพาะเจาะจง สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่โรงเรียนจะต้องทำในการปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียน
2. รูปแบบเหล่านี้จะต้องมีระบบการแนะแนวและความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคของสถาบันอุดมศึกษาแก่โรงเรียน เพื่อที่จะได้มีการนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง

3. การเปลี่ยนแปลงที่รูปแบบเหล่านี้เสนออยู่ในลักษณะแบบเบ็ดเสร็จ ซึ่งรวมการจัดองค์กรของโรงเรียน และความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น ความเกี่ยวข้องของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างคณะครูและนักเรียน หลักสูตรและการสอน มาตรฐานการศึกษา และเป้าหมายทางการศึกษาไว้ด้วย

4. รูปแบบเหล่านี้มีความยืดหยุ่นสามารถนำไปปฏิบัติในโรงเรียนขนาดต่างๆ กันได้ และสามารถปรับให้เข้ากับสภาพของท้องถิ่นได้ด้วย

5. การออกแบบรูปแบบเหล่านี้ มีรากฐานอยู่ที่พื้นฐานการวิจัยด้านหลักสูตร และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัย

สถาบันแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาของเด็กนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง นิยามศัพท์คำว่ารูปแบบของการปฏิรูปโรงเรียนว่าเป็นการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จที่มีการวิจัยเป็นพื้นฐาน ปฏิรูปห้องเรียนหรือปรับหรือออกแบบหลักสูตรใหม่ หรือปฏิรูปโปรแกรมการพัฒนาบุคลากรครูซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในวิถีทางที่โรงเรียนดำเนินงาน โดยมีจุดเน้นที่การเปลี่ยนแปลงอันจำเป็นที่จะทำให้ผลงานของนักเรียนและโรงเรียนดีขึ้น

เอกสารนี้จึงแบ่งรูปแบบออกเป็น 3 ตอน **ตอนแรก** กล่าวถึงรูปแบบการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ ซึ่งมีจุดเน้นที่การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศขององค์กรของโรงเรียน และขยายไปถึงอิทธิพลที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนของโรงเรียนด้วย **ตอนที่ 2** บรรยายรูปแบบที่มีการปรับปรุงโรงเรียนหรือหลักสูตรใหม่ ซึ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงการจัดการห้องเรียน การสอนและหลักสูตร **ตอนที่ 3** กล่าวถึงรูปแบบการปฏิรูปการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งจุดเน้นสำคัญอยู่ที่การเสริมความรู้และทักษะของครูให้แข็งแกร่ง รวมทั้งบุคลากรอื่น ๆ ที่ทำงานให้บริการนักเรียน ในกรณีที่รูปแบบมีจุดเน้นมากกว่า 1 จุด จะเอาใส่ไว้ในตอนซึ่งเห็นว่าเหมาะสมที่สุด ส่วน**ตอนที่ 4** เป็นบทสรุปของผู้แปลสำหรับประเทศไทยโดยเฉพาะ

แต่ละรูปแบบมีโครงสร้างในลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเองง่ายต่อการอ่าน การบรรยายแต่ละรูปแบบได้แบ่งออกเป็นตอน ดังต่อไปนี้

- **ลักษณะ** ให้คำบรรยายสั้น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบนั้น
- **การเริ่มต้น** ให้ประวัติสั้น ๆ เกี่ยวกับรูปแบบและสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น
- **การดำเนินงาน** ให้รายละเอียดเชิงอภิปรายขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบ และวิธีการทำงานของรูปแบบ

- **ค่าใช้จ่าย** ให้แนวความคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย และบันทึกไว้ด้วยว่าโรงเรียนที่นำไปปฏิบัติจะหาค่าใช้จ่ายเหล่านี้ได้อย่างไร

- **การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน** อภิปรายขั้นตอน และกรอบเวลาที่จำเป็นต่อการนำรูปแบบไปปฏิบัติ ประเภทและระดับของความช่วยเหลือที่ต้องการ

- **หลักฐานของความสำเร็จ** เสนอในรูปแบบสั้น ๆ เกี่ยวกับ การประเมินผลและหลักฐานการวิจัยที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งให้เห็นว่ารูปแบบนี้ได้เพิ่มพูนผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักเรียนได้มากน้อยแค่ไหน

- **ฐานจากการวิจัย** สรุปรายงานการวิจัยย่อ ๆ ซึ่งรูปแบบนี้ใช้เป็นพื้นฐานในการดำเนินงาน เอกสารอ้างอิง และข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเพาะเจาะจง

ตอนที่ 1

การปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ

Comprehensive School Reform Model

ก้าวหน้าโดยเจตนาของนักเรียน

Advancement Via Individual Determination

ลักษณะ

AVID เป็นโปรแกรมที่ไม่แบ่งนักเรียนออกเป็นสาย ออกแบบไว้เพื่อช่วยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำแต่มีศักยภาพทางวิชาการสูง ให้เตรียมตัวเพื่อเข้าเรียนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย โปรแกรม AVID นี้่นำนักเรียนที่แต่ก่อนมีผลการเรียนต่ำโดยเฉพาะนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย มีวัฒนธรรมหรือภาษาของชนกลุ่มน้อยให้นักเรียนเหล่านี้ได้เรียนร่วมอยู่ในโปรแกรมการเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงซึ่งส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางหรือสูง และมาจากชุมชนที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ โครงการ AVID มีรายวิชาเลือกที่ค่อนข้างจะเข้มข้น และมีหลักสูตรที่จัดเรียงลำดับจากชั้นปีที่ 7-12 มีจุดเน้นที่การเขียน การสืบค้นและความร่วมมือ ซึ่งใช้เป็นวิธีการที่จะกระตุ้นความก้าวหน้าของนักเรียน

การเริ่มต้น

แนวความคิดในการนำนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมาเข้าเรียนสายปกติได้มาสู่เมืองซานดิเอโก ในปี พ.ศ.2523 ที่โรงเรียนมัธยม แคลมอนท์ ตามคำสั่งของศาลที่ไม่ให้มีการแยกนักเรียนชนกลุ่มน้อยออกจากชนกลุ่มใหญ่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองซานดิเอโก ซึ่งเป็นบริเวณที่มีนักเรียนชนกลุ่มน้อยอยู่เป็นจำนวนมาก ให้นักเรียนชนกลุ่มน้อยมาเรียนในโรงเรียนซึ่งมีนักเรียนผิวขาวเป็นส่วนมาก หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ ครูแมรี สวอนสัน และคณะครูแห่งโรงเรียนแคลมอนท์ ไม่แยกนักเรียนผิวดำและเชื้อสายละตินออกจากกันหลักสูตรซึ่งเป็นวิชาบังคับ คณะครูได้นำนักเรียนมาเข้าชั้นเรียนโดยใช้วิธีขนส่งทางรถยนต์ เพื่อเตรียมเข้าสู่วิทยาลัยสายปกติ และพัฒนาระบบสนับสนุนให้มีครูสอนพิเศษ นักเรียนต้องมีการจดบันทึก และมีการเขียนเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ และที่สำคัญที่สุดให้มีการอภิปรายอย่างเปิดเผยต่อนักเรียนและคณะครูเกี่ยวกับวิธีการว่านักเรียนเรียนได้ดีที่สุดอย่างไร

ไม่ช้าไม่นานโปรแกรมนี้ขยายจากโรงเรียนแคลมอนต์ไปสู่โรงเรียนอื่น ๆ ในปี พ.ศ. 2527 ครูโรงเรียนแคลมอนต์คนหนึ่งไปสอนที่โรงเรียนเมดิสัน ไฮสกูล ซึ่งเธอได้แนะนำโครงการ AVID ที่นั่น ครู สวอนสันได้รับเชิญไปที่สำนักงานการศึกษาของเมืองซานดิเอโกเมื่อปี พ.ศ.2529 เพื่อให้ นำรูปแบบนี้ไปขยายใช้ทั่วทั้งเขตในฤดูใบไม้ผลิ ปี พ.ศ.2530 คณะกรรมการโรงเรียนแห่งเมืองซานดิเอโกบังคับให้ใช้โปรแกรม AVID ในทุกโรงเรียนมัธยมปลาย โปรแกรมนี้ได้รับการยอมรับโดยโรงเรียนของกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา ในยุโรปและเอเชียด้วย ปีพ.ศ.2540 โรงเรียนมัธยมต้นและมัธยมปลายมากกว่า 500 แห่งใน 8 รัฐและในต่างประเทศ 13 ประเทศได้นำโปรแกรม AVID ไปใช้

การทำงาน

ผู้ประสานงานโปรแกรม AVID และคณะทีมงานได้เลือกนักเรียนเข้าสู่โปรแกรม โดยคัดนักเรียนที่มาจากครอบครัวยากได้น้อยและพูดภาษาของชนกลุ่มน้อย มีผลการเรียนได้เกรดเฉลี่ยระดับ C และเลือกนักเรียนที่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัวที่จะเข้าเรียนในวิทยาลัย และเลือกนักเรียนซึ่งมีสภาพ-แวดล้อมเฉพาะที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเข้าเรียนวิทยาลัย

นักเรียนที่กล่าวมาแล้วมีสิทธิที่จะเข้าเรียนในโปรแกรม AVID หลักสูตรของโปรแกรมนี้นี้มีทั้งระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย ประกอบด้วยรายการการเรียนในห้องสมุดตามลำดับวิชาโดยใช้การเขียนเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ การสืบค้น และความร่วมมือ หลักสูตรนี้โดยปกติจะสอนสัปดาห์ละ 2-3 วัน และนักเรียนจะทำการเขียนให้เสร็จ การเขียนนี้ต้องมีพื้นฐานในระดับวิทยาลัย นักเรียนซึ่งเคยมีผลการเรียนต่ำและได้จัดเข้าสู่โปรแกรมนี้ไม่ได้ถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพัง โครงการได้เตรียมระบบสนับสนุนเพื่อช่วยนักเรียนเหล่านี้ให้ก้าวจากลำดับต่ำขึ้นสู่ลำดับสูง ดังต่อไปนี้

- จัดให้มีชั้นเรียนทางวิชาการสำหรับวิชาเลือกเป็นพิเศษ ซึ่งจะเรียน 1 ชั่วโมงหรือ 1 คาบต่อวัน หรือ 180 วันต่อปี ตลอดระยะเวลาที่นักเรียนอยู่ในชั้นมัธยมต้นหรือมัธยมปลาย เป็นการเพิ่มเข้าไปจากการเรียนปกติ ในคาบเรียนนี้นักเรียนจะได้รับการช่วยเหลือจากครูสอนพิเศษจากมหาวิทยาลัยในอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 7

- ใช้เวลา 2 วันสอนเสริม (tutorial days) ในสองวันนี้นักเรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเฉพาะวิชา ศึกษาเนื้อหาวิชาอย่างลึกโดยใช้วิธีการสืบค้นอย่างหลากหลาย โดยได้รับการช่วยเหลือจากครูพิเศษที่ได้รับการฝึกมาอย่างดีแล้ว

- ใช้เวลา 1 วันต่อสัปดาห์เป็นวันให้กำลังใจ (motivational day) ปกติมักจะเป็นวันศุกร์ โดยจัดให้มีวิทยากรรับเชิญมาบรรยาย มีการศึกษานอกสถานที่ หรือการกำหนดเป้าหมายหรือจัดกิจกรรมขององค์กรร่วมกัน

- ผู้ปกครองซึ่งสนับสนุนให้ลูกของตนเข้าร่วมในโปรแกรมนี้ จะต้องเซ็นสัญญาอนุญาตให้ลูก ๆ ของตนเข้าร่วมในโปรแกรม

ค่าใช้จ่าย

โปรแกรม AVID ปกติจะได้รับเงินสนับสนุนในระดับโรงเรียน เขตการศึกษา หรือรัฐ หรือรัฐบาลกลาง หรือทุนอื่น ๆ ผู้ประสานงานโปรแกรมที่กำหนดไว้ตามโปรแกรม AVID จะมาจากบุคลากรครูปัจจุบัน ส่วนอาจารย์สอนพิเศษจะมาจากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในท้องถิ่น และได้รับเงินตอบแทน โรงเรียนต้องให้เงินสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและพัฒนาเอกสารต่าง ๆ ตามหลักสูตรของโปรแกรม AVID ค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียน 30 คนหรือ 1 ห้องเรียน ไม่เกิน 392,500 บาทต่อปี

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่งของโปรแกรม AVID คือ การฝึกอบรมและพัฒนาครูและบุคลากรในโรงเรียน การพัฒนาครูและบุคลากรนั้นเกิดขึ้น 2 ตอน ศูนย์ AVID จะดำเนินการในภาคฤดูร้อนในเมืองซานดิเอโก และในส่วนอื่น ๆ ของประเทศ ครูได้รับการกระตุ้นเตือนให้เข้ารับการอบรมและชักชวนคณะครูอื่น ๆ มาสู่ศูนย์ด้วย ศูนย์ AVID ติดตามการพัฒนาครูในระหว่างปีการศึกษาที่โรงเรียนเอง

ผู้ประสานงานโครงการได้รับการส่งเสริมให้จัดตั้งทีมปฏิบัติงานซึ่งประกอบด้วยครูในสายวิชาต่าง ๆ อาจารย์แนะแนว และผู้บริหาร ทีมนี้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือในการนำรูปแบบไปปฏิบัติในโรงเรียน ผู้ประสานงานและทีมงานได้รับการส่งเสริมให้

ไปเยี่ยมโรงเรียนสาธิตของโปรแกรม เพื่อสังเกตหรือดูโปรแกรมนี้ในขณะที่กำลังดำเนินงาน

หลักฐานของความสำเร็จ

นักเรียนประมาณ 10,000 คน เรียนสำเร็จตามโปรแกรม AVID และโปรแกรมได้รับการวิจัยโดยหลายหน่วยงาน รวมทั้งมูลนิธิของเอกชน และหน่วยงานของรัฐบาลกลางและของรัฐ นักเรียนร้อยละ 90 สำเร็จตามโปรแกรมเข้าเรียนในวิทยาลัย และ 89% ของนักเรียนเหล่านี้ยังเรียนในมหาวิทยาลัยหลังจากเวลาผ่านไป 2 ปี

การวิจัยโปรแกรม AVID ในโรงเรียนมัธยม 14 แห่ง ในเมืองซานดิเอโก ระหว่างปี พ.ศ. 2533-2535 พบว่า นักเรียน 1,053 คนซึ่งเข้าร่วมในโปรแกรมเป็นเวลา 3 ปีได้เรียนสำเร็จออกไป ในขณะที่ 288 คนเข้าร่วมโปรแกรมแต่ละทิงไปหลังจากเรียนได้ 1 ปี หรือน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คนที่ได้รับการสุ่มเลือกเพื่อการติดตามนั้น ร้อยละ 48 รายงานว่ากำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี และร้อยละ 40 รายงานว่ากำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยหลักสูตร 2 ปี อัตราร้อยละ 48 ของการเข้าเรียนวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี เปรียบเทียบได้อย่างดีกับอัตราเฉลี่ยของนักเรียนแห่งเมืองซานดิเอโกที่เข้าเรียนเพียงร้อยละ 37 และร้อยละ 39 ของอัตราเฉลี่ยระดับประเทศ

โปรแกรมการไม่จัดสายการเรียนของ AVID ช่วยให้นักเรียนผิวดำหรือเชื้อสายสเปนที่มีผลการเรียนต่ำได้มีผลการเรียนดีขึ้น นักเรียนเชื้อสายสเปนซึ่งเข้าร่วมในโปรแกรมเป็นเวลา 3 ปีนั้น ร้อยละ 43 เรียนต่อในวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี อัตรานี้เปรียบเทียบได้อย่างดีกับค่าเฉลี่ยของนครซานฟรานซิสโกที่นักเรียนเข้าเรียนประเภทนี้ไม่เกินร้อยละ 25 และร้อยละ 29 ของระดับประเทศ นักเรียนผิวดำเชื้อสายอัฟริกันซึ่งเข้าร่วมโปรแกรมเป็นเวลา 3 ปี ร้อยละ 55 เข้าเรียนต่อในวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับร้อยละ 35 จากโรงเรียนทั่วไปของเมืองซานดิเอโก และร้อยละ 30 ของอัตราเฉลี่ยระดับประเทศ

นักเรียนในโปรแกรม AVID ซึ่งมาจากกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุด เช่น มัธยมศึกษารายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 784,960 บาทต่อปี เข้าเรียนในหลักสูตรวิทยาลัย 4 ปี ในสัดส่วนที่เท่ากับหรือสูงกว่านักเรียนซึ่งมาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง คือ มัธยมศึกษารายได้อยู่ระหว่าง 785,000 – 2,551,250 บาทต่อปี

ฐานจากการวิจัย

รูปแบบของ AVID มีพื้นฐานจากการวิจัย ซึ่งเสนอแนะไว้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนเนื้อหาที่ท้าทายได้ ถ้าหากมีรูปแบบการสนับสนุนที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะทำได้ดีขึ้นเมื่อได้รับโอกาสให้เรียนแบบเร่งด่วนมากกว่าจะเรียนกับโปรแกรมการซ่อมเสริม

รูปแบบนี้ได้รับการพัฒนามาจากการวิจัยเกี่ยวกับทางเลือกรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งไม่จัดเป็นสายเฉพาะและจากทฤษฎี และงานการวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ทางบวกและสภาวะการสนับสนุนที่ดี ซึ่งมีความสำคัญต่อนักเรียนระหว่างที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก

โปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้

Community for Learning Program

ลักษณะ

โปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้ (CFL) คือ ชุมชนอันเป็นฐานของโรงเรียน และครอบครัวทำงานประสานกันเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน หลักการสำคัญของโปรแกรมที่เข้ามาช่วยเหลือนักเรียนโดยมีโรงเรียนเป็นฐานร่วมกับชุมชนนั้นคือ มาตรฐานผลการเรียนต้องได้รับการยอมรับในระดับชาติสำหรับนักเรียนทุกคนรวมทั้งนักเรียนซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำด้วย สิ่งสำคัญของโปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้ คือ กรอบของกระบวนการความร่วมมือที่ออกแบบไว้แบบบูรณาการ ครอบคลุมทรัพยากรทั้งหมดรวมทั้งประสบการณ์และพลังงานในการเชื่อมโยงโรงเรียนกับสภาพแวดล้อม เช่น บ้าน โบสถ์ ห้องสมุด สถานที่ทำงานของรัฐและเอกชน และสถาบันอุดมศึกษา ให้ สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

การเริ่มต้น

ผู้ปกครองและชุมชนได้เรียกร้องให้มีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะบริการนักเรียนได้ทั้งหมด รวมทั้งนักเรียนซึ่งมีพื้นฐานทางการศึกษาและเศรษฐกิจที่เสียเปรียบ โดยการจัดบริการและประสานงานทางการศึกษาและบริการอื่น ๆ ให้ครอบคลุมคุณภาพชีวิตซึ่งจัดให้แก่นักเรียนเหล่านี้ที่ครอบครัวถูกบั่นทอนเพราะความยากจนของยุคใหม่ ซึ่งรวมความจน การขาดโอกาสในการทำงาน สภาพแวดล้อมที่ไม่มีระเบียบและเครียด บริการสาธารณสุขที่ย่ำแย่ เด็กวัยรุ่นมีลูก และบริการที่มีการกระจายอย่างสูง โปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้พยายามที่จะรวมปัจจัยและความเชี่ยวชาญของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนเข้าด้วยกัน เพื่อการเสริมสร้างและฟื้นฟูความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ยากจนในเมือง

การทำงาน

การนำโปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้ไปปฏิบัติ ต้องได้รับการสนับสนุนเป็นระบบซึ่งพัฒนาการสนับสนุนแก่โรงเรียนและห้องเรียนทั้งในระดับองค์กรและระดับวิชาชีพ โปรแกรมนี้มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

- **องค์ประกอบด้านการปฏิรูปโรงเรียน** ช่วยโรงเรียนในการดำเนินงานและการตัดสินใจเพื่อให้ทีมประสานงานปฏิบัติการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- **องค์ประกอบ การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชน** ให้มีกลไกอย่างเป็นทางการในการเชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรและพลังของครอบครัวและชุมชน เพื่อสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้
- **รูปแบบการปรับสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้** คือ ระบบการเรียนการสอนที่ออกแบบไว้ให้ครอบคลุมและสนองต่อความต้องการอันหลากหลายของนักเรียนเป็นรายบุคคลในสภาพแวดล้อมของโรงเรียน รวมทั้งการศึกษาพิเศษ และเด็กที่พูด 2 ภาษา

โปรแกรมนี้ได้ออกแบบไว้ให้มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ซึ่งช่วยแก้ปัญหาความต้องการด้านการเรียนรู้ของเด็ก การสนับสนุนจากองค์กรและหน่วยงานบริหารทำให้การปฏิบัติได้รับผลสำเร็จอย่างสูง ความต้องการด้านการพัฒนาวิชาชีพของคณะครูและผู้ให้บริการอื่น ๆ มีดังนี้

- **แผนการฝึกปฏิบัติเฉพาะจุด** คือ แผนการซึ่งพิจารณาความจำเป็นในการปรับปรุงโรงเรียน ลักษณะการเรียนรู้และความต้องการของนักเรียน ความเชี่ยวชาญของคณะครู และรูปแบบการจัดคณะครู การประเมินผลและมาตรฐานหลักสูตรและสิ่งที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เกี่ยวกับการนำโปรแกรมไปปฏิบัติ
- **โครงสร้างองค์กรของโรงเรียนซึ่งสนับสนุนกระบวนการของทีมงาน** โดยให้ครูปกติและครูพิเศษมีส่วนร่วมในการวางแผนและการดำเนินการสอนในห้องเรียนปกติ
- **โปรแกรมการพัฒนาบุคลากร** โดยอาศัยข้อมูลเป็นหลักให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและให้มีการช่วยเหลือทางด้านเทคนิค จัดไว้เพื่อสนองความต้องการของครูเป็นรายบุคคลและความจำเป็นในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติโดยเฉพาะ

- **ระบบการจัดการการเรียนการสอน** มีจุดเน้นอยู่ที่การพัฒนาความรับผิดชอบตัวเองของนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนรู้
- **กระบวนการประเมินการสอนแบบบูรณาการ** จัดเป็นแผนสำหรับเด็กแต่ละบุคคล ใช้วิธีการแก้ปัญหาหลาย ๆ วิธี เช่น การสอนทั้งชั้น การสอนเป็นกลุ่มเล็ก รวมทั้งการสอนพิเศษเป็นรายบุคคล โดยมีพื้นฐานจากการวิเคราะห์ความจำเป็นของนักเรียน ทรัพยากร และความสนใจของนักเรียน
- **การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน** ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและครอบครัว สร้างความรับผิดชอบร่วมกัน และให้มีความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อให้มีความสำเร็จสำหรับนักเรียนทุกคน
- **ให้มีโปรแกรมเชื่อมโยงโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ และมีการประสานงานกับบริการด้านสุขภาพและมนุษยธรรม** เน้นที่ความสำเร็จในการเรียนรู้ และการกินดีอยู่ดีสำหรับนักเรียนทุกคน

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายในการนำแผนไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียน ความต้องการ และทรัพยากรที่มีอยู่ อย่างไรก็ตามโรงเรียนส่วนมากพบว่าค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น คือ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมบุคลากรก่อนนำโครงการไปปฏิบัติเท่านั้น การดำเนินโครงการในระดับโรงเรียนใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ และอาจมีการจัดวางตำแหน่งและงานครูเสียใหม่มากกว่าที่จะหาทุนจากภายนอกมาจ้างครูเพิ่ม กระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องของครูในโรงเรียนนั้นใช้วิธีจัดสรรทรัพยากรเสียใหม่ ไม่จำเป็นต้องมีการซื้อหลักสูตรซึ่งออกแบบใหม่โดยเฉพาะมาใช้

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

การนำโปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้ไปปฏิบัติมีจุดเน้นที่การวางแผน โดยเฉพาะของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้เกิดบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ ให้รู้ว่าอะไร

สามารถปฏิบัติได้ในการพัฒนาแผนเฉพาะจุดเพื่อสนับสนุนการนำโปรแกรมไปปฏิบัติ กระบวนการนี้มีอยู่ 2 ขั้นตอน

- **ขั้นที่ 1** ต้องมีการประเมินผลแบบเบ็ดเสร็จ ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกกลุ่ม เข้าร่วมด้วย รวมทั้งคณะครู เช่น ครูปกติ ครูการศึกษาพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพอื่น ๆ เช่น นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ และอื่น ๆ ตลอดจนครูใหญ่และทีมผู้นำในเขตการศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน เป็นต้น

- **ขั้นที่ 2** ประกอบด้วยการวางแผนและการนำแผนไปปฏิบัติ ซึ่งต้องใช้บุคลากรที่อยู่ในโรงเรียนนั่นเอง เป็นผู้รับผิดชอบนำแผนไปปฏิบัติในระดับโรงเรียน ตลอดจนการมีส่วนร่วมของครอบครัว และหน่วยงานในชุมชน ซึ่งทรัพยากรและความเชี่ยวชาญได้ถูกระดมมาช่วยในการเรียนของเด็ก

การออกแบบโปรแกรมเฉพาะที่จะนำไปปฏิบัติในแต่ละชุมชนของนี้มีพื้นฐานจากข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการแบบเบ็ดเสร็จ และมีการตัดสินใจในระดับโรงเรียนนั้น ๆ รวมทั้งการชี้แจงทรัพยากรที่พบในระหว่างการประเมินว่าจะใช้ ปรับปรุงและปรับเปลี่ยนอย่างไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการนำไปปฏิบัติ

ระบบการสอนของโรงเรียนเมื่อนำโปรแกรมนี้ไปปฏิบัติรวมถึงการชี้แจงผู้มีส่วนร่วมที่เป็นเป้าหมาย เช่น นักเรียน และครู จัดวางหรือปรับการวางกำลังครูเสียใหม่ จัดชั้นนักเรียน จัดตารางเรียน จัดพื้นที่กับสิ่งอำนวยความสะดวก และวิธีการใช้สื่อต่าง ๆ ใหม่ มีการประเมินและติดตามโปรแกรม มีการสื่อสารและการกระจายความรู้เกี่ยวกับโปรแกรม การนำไปปฏิบัติและการติดตาม และมีการบันทึกการนำโปรแกรมไปปฏิบัติและผลของโปรแกรมไว้เป็นหลักฐาน

หลักฐานของความสำเร็จ

โปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้มุ่งให้เกิดผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 3 ด้าน คือ

1. ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนซึ่งมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

2. รูปแบบการเรียนรู้และกระบวนการสอนต้องสอดคล้องกับหลักฐานการวิจัยเกี่ยวกับการสอนห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ

3. ทักษะคติเชิงบวกของนักเรียนและคณะครูต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของโรงเรียน

ข้อค้นพบจนถึงปัจจุบันแสดงให้เห็นว่ารูปแบบนี้มีการยอมรับในเชิงบวกเกี่ยวกับห้องเรียนและโรงเรียน นักเรียนในโปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในโรงเรียนอื่นที่ใช้เปรียบเทียบกัน นักเรียนในโรงเรียนตามโปรแกรมนี้มีมโนทัศน์ที่ดีกว่า และมีข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์มากกว่าจากครูเกี่ยวกับงานและพฤติกรรมของตน และมีความทะเยอทะยานในการเรียนรู้วิชาการสูงกว่า มีมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองและมีมโนทัศน์ทางวิชาการที่ดีกว่า และเข้าใจกฎของความประพฤติและการดำเนินงาน ของชั้นเรียนและโรงเรียนได้แจ่มแจ้งกว่าด้วย ข้อมูลแสดงให้เห็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกในวิชาคณิตศาสตร์และการอ่าน นักเรียนของโปรแกรมนี้อาจสามารถทำผลงาน ได้ดีกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ใช้เปรียบเทียบกันทั้ง 2 วิชา สิ่งอื่นที่น่าสนใจถึงคือการสังเกตเห็นว่าครอบครัวและชุมชนเข้ามามีบทบาทเกี่ยวกับเหตุการณ์ในโรงเรียนในวงกว้างและดียิ่งขึ้น และมีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจมากยิ่งขึ้น

ฐานจากการวิจัย

การพัฒนาโปรแกรมชุมชนเพื่อการเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากผลการวิจัยมาเป็นเวลา 20 กว่าปี และจากการนำโปรแกรมเหล่านี้ไปปฏิบัติในระดับโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้ข้อมูลจากฐานการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริม และการฟื้นฟูการเรียนรู้ของนักเรียนและเยาวชน ซึ่งได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงที่เกิดขึ้นหลาย ๆ ด้าน และได้มาจากการนำโครงการไปปฏิบัติที่ 2 โรงเรียน โดยการปรับโครงสร้างของโรงเรียนซึ่งมีจุดเน้นอยู่ที่การปรับองค์กรของโรงเรียน และวิธีการสอนในวิถีทางซึ่งตอบสนองต่อความจำเป็นด้านการพัฒนาและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล รูปแบบนี้ยังอาศัยรายงานการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนามของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน ในการประสานงานเพื่อปรับปรุงขีดความสามารถในการพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชน สารสำคัญของโปรแกรมนี้อาจคือการประสานการให้บริการซึ่งต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้ทำงานของทั้งโรงเรียนและหน่วยบริการที่เกี่ยวข้องในชุมชน และการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างโรงเรียน ครอบครัวและกับชุมชน

ความสำเร็จสำหรับทุกคน

Success For All

ลักษณะ

ความสำเร็จสำหรับทุกคน คือ โปรแกรมการปฏิรูปโครงสร้างของโรงเรียน โดยมีจุดเน้นอยู่ที่นักเรียนในระดับก่อนอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ออกแบบไว้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ แนวความคิดอันเป็นเบื้องหลังของโปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคน คือ การใช้ทุกสิ่งทุกอย่างที่รู้จากการวิจัยเกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ให้เป็นประโยชน์เพื่อการป้องกันและขัดขวางการพอกพูนของปัญหาการเรียนในปีแรก ๆ โดยมุ่งเน้นว่าเด็กทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนได้รับความสำเร็จในการอ่านในระดับชั้นของตนเมื่อสิ้นปีที่ 3 ของโปรแกรม นอกเหนือจากการอ่านแล้วโปรแกรมนี้อย่างให้การบริการสอนพิเศษแบบตัวต่อแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งมีปัญหาการอ่าน ให้บริการสนับสนุนครอบครัว และองค์ประกอบอื่น ๆ ของการเรียนการสอน โปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนที่ใช้ภาษาสเปน สำหรับการเรียนการสอน 2 ภาษา ก็ได้รับการพัฒนาแล้ว

การเริ่มต้น

โปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนเกิดจากความร่วมมือระหว่างโรงเรียนในเมืองบัลติมอร์ และสถาบันซึ่งปัจจุบันเรียกว่า ศูนย์การวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนที่มีความเสี่ยง (Center for Research on the Education of Students Placed At Risk) ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัย จอห์น ฮอปกิน ประธานคณะกรรมการโรงเรียนและผู้ตรวจการของกลุ่มโรงเรียนในนครบัลติมอร์ได้ขอให้ทีมวิจัยที่ศูนย์พัฒนาโปรแกรมช่วยให้เด็กทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาในใจกลางเมืองบัลติมอร์ ให้มีผลการอ่านในระดับเกรดที่ตนเรียนอยู่เมื่อสิ้นปีการศึกษาที่ 3 โปรแกรมนี้นำมาใช้ครั้งแรกในระหว่างปีการศึกษา 2530-2531 ในเมืองบัลติมอร์ เมื่อถึงฤดูใบไม้ร่วง ปีพ.ศ.2540 โปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนได้รับการนำไปปฏิบัติมากกว่า 750 โรงเรียนใน 37 รัฐทั่วประเทศ

การทำงาน

สาระสำคัญของโปรแกรม คือ

▪ อ่าน เขียน และศิลปะภาษา

ในระหว่างชั่วโมงการอ่าน ซึ่งใช้เวลา 90 นาทีของทุกวัน นักเรียนจะได้รับการจัดกลุ่มให้อ่านตามระดับการอ่านของตนโดยไม่จำกัดอายุ ทำให้ไม่จำเป็นต้องจัดกลุ่มการอ่านภายในชั้นเรียน และทำให้มีเวลาเพิ่มขึ้นสำหรับการสอนโดยตรง ครูพิเศษเป็นครูสอนการอ่านในระหว่างชั่วโมงการอ่านเพื่อลดขนาดของชั้นเรียนลง โปรแกรมการอ่านในระดับอนุบาลและชั้นปีที่ 1 ใช้หนังสือนิทานและอ่านเป็นระบบเสียง สนับสนุนโดยการสอนอย่างระมัดระวัง โดยมีจุดเน้นที่ให้ตระหนักถึงเสียง การฟังอย่างแยกแยะ และการประสมเสียง หนังสือนิทานจะเน้นการบรรยายและการอธิบายในหัวข้อซึ่งเป็นที่น่าสนใจแก่เด็กเล็กเด็กจะอ่านได้คล่องแคล่วในขณะที่อ่านให้กันและกันฟังโดยจับคู่กัน

ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-5 นักเรียนจะใช้หนังสืออ่านที่เลือกโดยโรงเรียนและเขตการศึกษา โดยมีระบบโครงสร้างให้เด็กทุกคนมีโอกาสอ่าน อภิปรายและเขียนไปด้วยกัน โปรแกรมนี้เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยให้อ่านกันเป็นคู่ สรุปเรื่องราวที่อ่าน เขียน และสอนการอ่านเพื่อทักษะของความเข้าใจโดยตรง การเขียนและศิลปะภาษามีพื้นฐานจากกระบวนการเขียน โดยให้นักเรียนฝึกการวางแผน การร่าง การทบทวน การบรรณาธิกร และการพิมพ์เรียงความของตัวเองในรูปแบบต่าง ๆ ทักษะในกลไกทางภาษาจะสอนคู่กันไปกับการสอนเรียงความ

▪ การเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นตัวผลักดันหลักสู่ความสำเร็จสำหรับทุกคน นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นหุ้นส่วน เป็นคณะทำงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เป็นบุคคลที่มียุทธวิธีในการเขียน จุดเน้นอยู่ที่ความรับผิดชอบส่วนบุคคลซึ่งมีเป้าหมายร่วมกัน และรับรู้ในความสำเร็จของทีมงาน

▪ ครูพิเศษ

ครูซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสอนได้รับการฝึกเป็นพิเศษให้ทำการสอนนักเรียนแบบตัวต่อตัว ถ้าหากนักเรียนคนใดไม่สามารถตามทันเพื่อนร่วมชั้นในการอ่าน จะได้รับการสอนแบบตัวต่อตัว โดยให้สิทธิแก่เด็กชั้นปีที่ 1 ก่อน

▪ ผู้สนับสนุน

ผู้สนับสนุนเต็มเวลาทำงานร่วมกับครูในโปรแกรมเพื่อช่วยครูให้นำโปรแกรมการอ่านไปปฏิบัติ ผู้สนับสนุนจะช่วยประเมินทุก ๆ 8 สัปดาห์ ช่วยเหลือทีมสนับสนุนครอบครัว วางแผนและดำเนินการพัฒนาบุคลากรครู และทำงานร่วมกับครูเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนมีความก้าวหน้าอย่างเพียงพอ

▪ การประเมินผลทุก 8 สัปดาห์

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้รับการประเมินทุก ๆ 8 สัปดาห์เพื่อพิจารณาว่า นักเรียนเหล่านี้มีความก้าวหน้าในการอ่านอย่างเพียงพอหรือไม่ ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน จะใช้ในการจัดนักเรียนเข้าคู่กับครูพิเศษ ใช้ในการเสนอแนะทางเลือกในยุทธวิธีการสอนอื่น ๆ ในห้องเรียนการอ่านปกติ และใช้ในการเปลี่ยนแปลงกลุ่มการอ่าน และการเข้าไปแทรกแซงโดยการสนับสนุนครอบครัว หรือวิธีการอื่น ๆ ให้สนองความต้องการของนักเรียน

▪ ทีมสนับสนุนครอบครัว

ทีมสนับสนุนครอบครัวประกอบด้วยครูใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้สนับสนุน นักสังคมสงเคราะห์ และบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน ทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนประสบผลสำเร็จ ทีมมีจุดเน้นที่การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การพัฒนาแผนเพื่อให้สนองความต้องการของนักเรียนที่มีปัญหาความยุ่งยากในการมาสายและการขาดเรียน โดยการบูรณาการทรัพยากร ของชุมชน และของโรงเรียน เพื่อประโยชน์ของนักเรียน

ค่าใช้จ่าย

โปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคน ปกติได้รับทุนสนับสนุนโดยการจัดงบประมาณของประเทศด้านการศึกษาเสียใหม่ ตั้งงบประมาณจากเงินชดเชยของรัฐและงบประมาณการศึกษาพิเศษสำหรับโรงเรียนที่มีความยากจนสูง ผู้สนับสนุนโปรแกรมและครูสอนพิเศษในโปรแกรมนี้นักติมาจากบุคลากรของโรงเรียน เช่น ครูที่ทำหน้าที่ดูแลเงินงบประมาณของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายในสิ่งต่าง ๆ และการฝึกอบรมขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียนและปัจจัยอื่น ๆ แต่ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2,355,000-2,747,500 บาทในระหว่างปีแรกสำหรับโรงเรียนซึ่งมีนักเรียน 500 คน ตัวเลขนี้จะลดลงเหลือประมาณ 981,250 บาทในปีที่ 2

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

ครูทุกคนได้รับคู่มือการปฏิบัติงาน และเข้ารับการฝึกอบรม 3 วันก่อนเริ่มต้นปีการศึกษา การฝึกอบรมจัดโดยครูฝึกของโปรแกรม ตลอดทั้งปีจะมีการติดตามเยี่ยมเยียนโดยครูฝึกของโครงการ ครูฝึกเข้าเยี่ยมห้องเรียนพบกับครู และดำเนินการให้การอบรมในหัวข้อต่างๆ เช่น การจัดการห้องเรียน การจัดห้องเรียน และกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบการพัฒนาครูเน้นที่การฝึกอบรมในตอนเริ่มต้น และตามมาด้วยการเข้าเยี่ยมห้องเรียน การสอนแนะและการอภิปรายกลุ่ม ผู้สนับสนุนโครงการประจำโรงเรียนจัดให้มีวาระพบปะกันเพื่อให้ครูนำปัญหาต่าง ๆ มาเล่าสู่กันฟัง เสนอแนะการเปลี่ยนแปลง และอภิปรายเกี่ยวกับเด็กเป็นรายบุคคล

ก่อนที่จะรับโปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนมาใช้ ผู้บริหารระดับเขตการศึกษาและโรงเรียน ครูและผู้ปกครองได้รับการกระตุ้นให้ศึกษาเนื้อหาสาระของโปรแกรม ดูวิดีโอ และไปเยี่ยมโรงเรียนซึ่งใช้โปรแกรมนี้แล้ว โรงเรียนเข้าสู่โปรแกรมได้เมื่อคณะครูลงมติให้การสนับสนุนรูปแบบนี้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

หลักฐานของความสำเร็จ

การวิจัยและการประเมินผลมีตั้งแต่ตอนเริ่มแรก ผลการประเมินชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมนี้สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนในกลุ่มต่ำร้อยละ 25 ของชั้น เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลองแล้วนักเรียนในโครงการความสำเร็จสำหรับทุกคนทำคะแนนการอ่านได้ประมาณ 3 เดือน สูงกว่าในปีที่ 1 และ 1.1 ปีสูงกว่าในชั้นปีที่ 5 ผลการวิจัยที่น่าตื่นตาตื่นใจที่สุดคือผลการเรียนของ นักเรียนทั้งโรงเรียนมีแนวโน้มว่าเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปีที่มีการนำโปรแกรมนี้มาใช้ การประเมินผลชี้ให้เห็นถึงผลกระทบในเชิงบวกเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนซึ่งมีความจำกัดทางภาษาอังกฤษ และนักเรียนซึ่งถูกจัดให้อยู่ในชั้นการศึกษาพิเศษ การข้ามชั้นและการจัดเข้ากลุ่มในการศึกษาพิเศษลดจำนวนลงอย่างมาก

โปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนได้รับการนำไปปฏิบัติในโรงเรียนที่นักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมากมาย่างประสบความสำเร็จ โปรแกรมนี้ได้นำไปใช้ในโรงเรียนที่มีนักเรียนผิวดำร้อยละ 100 นำไปใช้ในโรงเรียนที่นักเรียนส่วนมากมีเชื้อสายสเปนซึ่งมาจากกลุ่มต่าง ๆ ทั้งเด็กที่เกิดในอเมริกาหรือเด็กซึ่งเป็นคนเข้าเมือง นำไปใช้ในโรงเรียนซึ่งนักเรียนส่วนมากมาจากเอเชีย ใช้ในโรงเรียนซึ่งนักเรียนผสมผสานกัน รูป

แบบนี้ได้นำไปใช้ในโรงเรียนซึ่งอยู่ใจกลางเมืองในเมืองใหญ่หลายเมืองทั่วประเทศ ตลอดทั้งนำไปใช้อย่างประสบผลสำเร็จในวงกว้างในโรงเรียนในชนบท

ฐานจากการวิจัย

โปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนได้รับพื้นฐานจากงานวิจัยซึ่งเน้นความสำคัญของความสำเร็จในปีแรก ๆ ของการเรียนรู้ โปรแกรมนี้ได้รวมเอาวิธีการป้องกันและยุทธวิธีการแทรกแซง ซึ่งออกแบบไว้เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้มีพื้นฐานที่แข็งแกร่งในการอ่านเมื่อถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รูปแบบนี้ใช้เวลาประมาณครึ่งวันสำหรับเด็กก่อนอนุบาล และเต็มวันสำหรับเด็กอนุบาล และมีหลักสูตรซึ่งได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม เน้นความพร้อมก่อนเรียนในสาขาวิชาด้านการพัฒนาของภาษา พัฒนาความมีศักดิ์ศรีของตนเอง และพัฒนาทักษะเสริมสร้างสังคม รายงานการวิจัยเสนอแนะว่าการเน้นอย่างแข็งแกร่งในเรื่องความพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน และการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับอนุบาล มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในโรงเรียนสำหรับเด็กยากจน ซึ่งเด็กพวกนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้มีโอกาสพัฒนาทักษะเหล่านี้ก่อนที่จะเข้าโรงเรียน

ในระดับประถมศึกษาตอนต้น โปรแกรมเน้นการให้เวลาและทรัพยากรอย่างมากแก่เด็ก เพื่อจะได้พัฒนาทักษะอันแข็งแกร่งในการอ่านเมื่อถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดประสงค์คือป้องกันนักเรียนมิให้ตกชั้นหรือให้ไปอยู่ในโปรแกรมการศึกษาพิเศษหรือให้ไปอยู่ในโปรแกรมการสอนซ่อมเสริม รายงานการวิจัยเสนอแนะว่าโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมเท่าที่เป็นมานั้นจัดให้แก่เด็กที่มีความสามารถในการอ่านต่ำมีผลเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีผลเชิงบวกเลยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก

หลักสูตรโปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือเป็นส่วนมาก ซึ่งกระบวนการนี้ได้พิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างงานทางวิชาการให้กับเด็ก พอ ๆ กับการเสริมสร้างทักษะทางสังคม การพัฒนาบุคลากร ในโครงการความสำเร็จสำหรับทุกคนสอดคล้องกับงานวิจัยในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาวิชาชีพนั้นควรจะมีจุดเน้นและให้มีการติดตามอย่างสม่ำเสมอ

รากและปีก

Roots and Wings

ลักษณะ

รากและปีกเป็นรูปแบบการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ ออกแบบไว้เพื่อให้เด็กทุกคนมีทักษะพื้นฐานระดับสูงและประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์ โปรแกรมนี้พัฒนามาจากการประเมินผลโปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคน ซึ่งจัดให้มีหลักสูตรที่มีพื้นฐานจากการวิจัยสำหรับนักเรียนระดับก่อนอนุบาล อนุบาล และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในวิชาการอ่าน การเขียน และศิลปะภาษา ให้มีการสอนพิเศษแบบตัวต่อตัวสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นซึ่งมีปัญหาการอ่าน และให้มีบริการสนับสนุนครบครันอย่างเต็มที่ โปรแกรมรากและปีกได้เพิ่มปึกคณิตศาสตร์ในลักษณะเป็นการปฏิบัติและสร้างสรรค์ สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 และจัดให้มีวิชาห้องทดลองโลก ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างวิชาสังคมศึกษาและวิชาคณิตศาสตร์ โดยมีจุดเน้นที่สถานการณ์จำลองและการเรียนแบบสืบสวนเป็นกลุ่ม

การเริ่มต้น

โปรแกรมรากและปีก ได้ออกแบบไว้เพื่อให้เกิดการพัฒนาโครงการความสำเร็จสำหรับทุกคนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยขยายงานเข้าไปสู่วิชาอื่นทุก ๆ ระดับชั้น ในตอนเริ่มแรกโปรแกรมได้รับทุนสนับสนุนโดย The New American Schools Development Corporation ซึ่งเป็นมูลนิธิของเอกชนสนับสนุนให้โครงการพัฒนาและนำวิชาคณิตศาสตร์และห้องทดลองโลกไปใช้ในโครงการทดลอง ได้มีการทบทวนเนื้อหาสาระโครงการความสำเร็จสำหรับทุกคนอีกด้วย โปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนได้นำไปใช้ในโรงเรียนมากกว่า 750 แห่ง ใน 37 รัฐ และในจำนวนนี้ประมาณ 80 โรงเรียนได้นำเอาปึกคณิตศาสตร์ หรือวิชาห้องทดลองโลก หรือทั้งสองเติมเข้าไปอีกด้วย

การทำงาน

สาระสำคัญของโปรแกรมคือ

▪ อ่าน เขียน และศิลปะภาษา

ในระหว่างชั่วโมงการอ่าน 90 นาทีของทุกวัน นักเรียนจะได้รับการจัดเป็นกลุ่มอ่านในระดับเดียวกันโดยไม่จำกัดอายุ การกระทำเช่นนี้ช่วยลดความจำเป็นที่จะต้องจัดกลุ่มการอ่านภายในชั้นเรียน ครูพิเศษสอนการอ่านในระหว่างชั่วโมงอ่านเพื่อลดขนาดของชั้นเรียนลง โปรแกรมการอ่านในระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้หนังสือนิทานและอ่านเป็นระบบเสียงสนับสนุนการสอน ซึ่งมีจุดเน้นอยู่ที่ให้เด็กตระหนักในเสียงต่าง ๆ การฟังอย่างแยกแยะ และการประสมเสียง

ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-5 นักเรียนใช้หนังสืออ่านของโรงเรียนและของเขตศึกษาที่ได้เลือกไว้แล้ว ในรูปแบบที่มีโครงสร้างให้นักเรียนมีโอกาสทั้งอ่านอภิปรายและเขียนไปด้วยกัน โปรแกรมเน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งจะดำเนินการอ่านเป็นคู่ มีการสรุปเรื่อง การเขียน และการสอนการอ่านโดยตรงเพื่อทักษะความเข้าใจ

▪ ครูสอนพิเศษ

ครูซึ่งได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูและได้รับการฝึกพิเศษเพื่อทำงานกับเด็กแบบตัวต่อตัว ทำการสอนโดยเฉพาะเด็กซึ่งไม่สามารถเรียนทันเพื่อนในวิชาอ่าน โครงการให้ความจำเป็นเร่งด่วนแก่เด็กชั้นปีที่ 1 เป็นอันดับแรก ๆ

▪ การประเมินผลทุก 8 สัปดาห์

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้รับการประเมินผลทุก 8 สัปดาห์เพื่อพิจารณาว่าเด็กเหล่านี้มีความก้าวหน้าในการอ่านอย่างเพียงพอหรือไม่ ข้อมูลนี้ใช้ในการจัดนักเรียนให้กับครูสอนพิเศษ ใช้ในการเสนอแนะยุทธวิธีในการสอนแบบอื่น ๆ ในห้องเรียน ใช้ในการอ่านแบบปกติและทำการเปลี่ยนแปลงการจัดกลุ่มการอ่าน และให้มีการเสริมโดยการสนับสนุนของครอบครัว หรือวิธีการอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียน

▪ ปีกคณิตศาสตร์

ปีกคณิตศาสตร์นั้นใช้วิธีการแบบสร้างสรรค์สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 โดยอาศัยมาตรฐานของสภาครูสอนคณิตศาสตร์แห่งชาติ (National Council of Teachers of Mathematics : NCTM) ให้มีจุดเน้นอยู่ที่การพัฒนาแนวความคิดเกี่ยวกับคณิตศาสตร์และการแก้ปัญหา รวมทั้งการพัฒนาความคล่องแคล่วในการคำนวณ การเรียนแบบร่วมมือใช้ในทุกระดับเพื่อให้โอกาสแก่นักเรียนในการพัฒนาความเข้าใจในหลักการ โดยให้เด็กอธิบายให้กันฟังในกลุ่ม การแก้ปัญหาแบบผสมผสาน และให้มีข้อมูลป้อนกลับของนักเรียนในรูปทีมงาน ในระดับนักเรียนชั้นตอนกลาง (ประมาณประถมศึกษาปีที่ 2-3) จะใช้ Power Math ซึ่งให้นักเรียนทำงานตามความสามารถของตนเองในหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เพื่อเสริมการเรียนรู้ในสาขาเฉพาะหรือเพื่อการเร่งให้นักเรียนเข้าสู่สาขาใหม่

▪ วิชาห้องทดลองโลก

วิชาห้องทดลองโลก เป็นหลักสูตรบูรณาการระหว่างสังคมศึกษากับวิชาคณิตศาสตร์สำหรับสอนชั้นปีที่ 1-5 ในห้องทดลองโลกนี้นักเรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในสถานการณ์จำลอง ให้มีการสืบสวนเป็นรายกลุ่ม นักเรียนเหล่านี้จะเล่นบทบาทเหมือนประชาชนในประวัติศาสตร์ในประเทศต่าง ๆ หรือในอาชีพต่าง ๆ เช่น เด็กจะมีประสบการณ์เป็นชาวอเมริกันตอนเริ่มก่อตั้งประเทศ มีความขัดแย้งกับสหราชอาณาจักร ซึ่งความขัดแย้งเหล่านั้นนำไปสู่การเขียนคำประกาศอิสรภาพและรัฐธรรมนูญ

▪ การเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นตัวผลักดันหลักสูตรรากและปีก นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นหุ้นส่วนและเป็นทีมงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เป็นนักแก้ปัญหาอย่างมียุทธวิธี จุดเน้นอยู่ที่ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล มีเป้าหมายร่วมกันและการรับรู้ในความสำเร็จของทีมงาน

▪ ผู้สนับสนุน

ผู้สนับสนุนเต็มเวลาจะทำงานร่วมกับครูในโรงเรียนที่ใช้โปรแกรมรากและปีกทุกโรงเรียน เพื่อช่วยให้ครูนำโปรแกรมการอ่านไปปฏิบัติ ผู้สนับสนุนช่วยประเมินผลทุกสัปดาห์ที่ 8 ช่วยทีมสนับสนุนครอบครัว ช่วยการวางแผนและพัฒนาบุคลากรครู และทำงานร่วมกับครูอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนมีความก้าวหน้าอย่างพอเพียง

▪ ทีมสนับสนุนครอบครัว

ทีมสนับสนุนครอบครัวประกอบด้วยครูใหญ่หรือผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้สนับสนุน โปรแกรมนักสังคมสงเคราะห์ และบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน ทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนประสบผลสำเร็จ คณะทำงานมีจุดเน้นอยู่ที่การส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมและพัฒนาแผน เพื่อสนองความต้องการของเด็กทุกคนที่มีความยุ่งยากในเรื่องการมาสายและการขาดเรียน และดำเนินการบูรณาการทรัพยากรของชุมชน และของโรงเรียนเพื่อผลประโยชน์ของเด็ก

ค่าใช้จ่าย

โปรแกรมรากและปีกปกติได้รับทุนสนับสนุนโดยการจัดสรรงบประมาณของประเทศด้านการศึกษาเสียใหม่ งบประมาณชุดเซยจากรัฐ และงบประมาณด้านการศึกษาพิเศษสำหรับโรงเรียนที่มีความยากจนสูง ผู้สนับสนุนโปรแกรมและผู้สอนพิเศษในโปรแกรมโดยปกติมาจากบุคลากรของโรงเรียน เช่น ครูที่ทำงานงบประมาณของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายสำหรับเอกสารและการฝึกอบรมขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียนและปัจจัยอื่นๆ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2,355,000-2,745,500 บาทในปีแรกสำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียน 500 คน

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

สาระสำคัญของโปรแกรมรากและปีกปกติดำเนินการในเวลาประมาณ 3 ปี โรงเรียนส่วนใหญ่ในโปรแกรมนี้เริ่มต้นด้วยโครงการความสำเร็จสำหรับ ทุกคนในปีแรก และเพิ่มปีกคณิตศาสตร์และวิชาห้องทดลองโลกเข้ามาทีหลัง โรงเรียนเริ่มต้นในรูปแบบลำดับใดก็ได้ถ้าหากต้องการ เช่น อาจนำโปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคน ปีกคณิตศาสตร์ หรือวิชาห้องทดลองโลกมาใช้โดยไม่มีปัจจัยอื่นได้ แต่ละองค์ประกอบนั้นครูแต่ละคนได้รับคู่มืออย่างละเอียด โปรแกรมให้การสนับสนุนโดยการฝึกอบรมครู 3 วัน ในตอนเริ่มต้นของปีการศึกษา ซึ่งจัดโดยครูฝึกของโครงการรากและปีก ตลอดทั้งปีครูฝึกอบรมมาเยี่ยมเพื่อทำการติดตามที่โรงเรียน ครูฝึกเข้าเยี่ยมในห้องเรียน มีการสอนแนะ

และพบกับคณะครู และให้การฝึกอบรมตามหัวข้อต่าง ๆ เช่น การจัดการห้องเรียน การจัดห้องเรียนและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น

ก่อนที่จะนำโปรแกรมรากและปีก มาใช้ผู้บริหารระดับเขตการศึกษาและระดับโรงเรียน ครูและผู้ปกครองควรได้รับการกระตุ้นให้ศึกษาเนื้อหาสาระของโปรแกรม คู่มือทัศนและไปเยี่ยมโรงเรียนซึ่งใช้โปรแกรมนี้อยู่ ก่อนที่โรงเรียนจะใช้โปรแกรมนี้นี้ คณะครูต้องลงมติสนับสนุนโครงการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

หลักฐานของความสำเร็จ

การวิจัยโปรแกรมรากและปีกพบว่า มีผลกระทบเชิงบวกอย่างเพียงพอในทุกสาขาวิชา เมื่อนำแบบทดสอบผลการเรียนของรัฐแมรีแลนด์มาใช้ นักเรียนในโรงเรียนนำร่องในเขตยากจน 4 แห่งในชนบทของเขตเซนต์ แมรี มีผลการเรียนเพิ่มมากกว่านักเรียนอื่น ๆ ในเขตเดียวกัน ในวิชาอ่าน เขียน ภาษา สังคมศึกษา และคณิตศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ.2536-2539 โรงเรียนเหล่านี้มีนักเรียนมีคุณสมบัติได้รับอาหารกลางวันโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายร้อยละ 48 ตอนเริ่มต้นนั้นผลการสอบอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของรัฐมากแต่เมื่อถึงปี พ.ศ.2539 มีผล การสอบในระดับเฉลี่ยที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของรัฐในทุกสาขาวิชาในชั้น ประถมปีที่ 3 และ 5

นอกจากนี้หน่วยงานการวิจัยหลายแห่งพบว่าโปรแกรมมีความสำเร็จในวิชาอ่าน เขียน และภาษาศาสตร์ ผลการประเมินเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมสามารถเพิ่มความสามารถในการอ่านได้อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนซึ่งมีผลการเรียนในกลุ่มต่ำร้อยละ 25 ของชั้น การประเมินผลในระยะต่อมาในเขตการศึกษา 11 แห่ง พบว่าโดยเฉลี่ยโปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคนมีผลงานประมาณ 3 เดือน สูงกว่ากลุ่มควบคุมในชั้นปีที่ 1 และ 1.1 ปีสูงกว่ากลุ่มควบคุมในชั้นปีที่ 5 ในวิชาการอ่าน การวิจัยเกี่ยวกับปีกคณิตศาสตร์ในรัฐเท็กซัส ฟลอริดา และแมรีแลนด์ พบผลดีในเชิงบวกในวิชาคณิตศาสตร์นี้

โปรแกรมรากและปีกได้นำไปปฏิบัติจนประสบผลสำเร็จในโรงเรียนที่มีประชากรนักเรียนหลากหลาย และนำไปใช้ในโรงเรียนซึ่งมีนักเรียนผิวดำร้อยละ 100 และนำไปใช้ในโรงเรียนซึ่งนักเรียนมีเชื้อสายสเปนเป็นร้อยละค่อนข้างสูง และนักเรียนซึ่ง

มีความจำกัดทางภาษาอังกฤษอีกด้วย โปรแกรมนี้ได้นำไปใช้ในโรงเรียนในใจกลางเมืองใหญ่ในนครใหญ่หลายแห่ง และนำไปใช้อย่างกว้างขวางในโรงเรียนในชนบทด้วย

ฐานจากการวิจัย

โครงการรากและปีกประกอบด้วย เนื้อหาสาระซึ่งได้รับการวิจัย และยอมรับว่ามีประสิทธิภาพสูงในการสอน การอ่าน การเขียน การศึกษาพิเศษ การศึกษาก่อนวัยเรียน และการสนับสนุนของครอบครัว การประเมินผลของรากและปีกได้รับการปรับรูปแบบมาจากโปรแกรมความสำเร็จสำหรับทุกคน คือ รูปแบบของการปฏิรูปทั้งโรงเรียน ซึ่งได้รับการประเมินอย่างดี และพบว่าสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างสม่ำเสมอ และลดจำนวนนักเรียนที่ต้องจัดไว้ในโปรแกรมการศึกษาพิเศษลง ทั้งหลักสูตรวิชาห้องทดลองโลกและปีกคณิตศาสตร์ได้รับการออกแบบไว้จากผลงานวิจัย ซึ่งเสนอแนะว่าหลักสูตรประถมศึกษา ควรจะมีประโยชน์และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็ก และควรส่งเสริมการเรียนรู้อย่างจริงจังและพัฒนาทักษะการคิดระดับสูงด้วย

ตอนที่ 2

การปรับรูปแบบของหลักสูตรและห้องเรียน

Classroom and Curriculum Redesign Model

รูปแบบการปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

Adaptive Learning Environments Model

ลักษณะ

รูปแบบการปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (ALEM) คือ รูปแบบนวัตกรรมทางการศึกษา ซึ่งออกแบบไว้เพื่อสนองความต้องการอันหลากหลายทางสังคมและวิชาการของ นักเรียนในชั้นเรียนปกติ เป็นผลงานของการวิจัยกว่า 20 ปี ได้รับการพัฒนาและนำไปปฏิบัติที่โรงเรียนในชุมชนหลากหลาย รูปแบบนี้เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งเพื่อการปฏิรูปการศึกษาสำหรับโรงเรียนที่พยายามจะตอบสนองความต้องการด้านการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งมีความสามารถ ประสบการณ์ ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน

หลักการเบื้องหลังการออกแบบรูปแบบนี้ คือ นักเรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้แตกต่างกัน มีอัตราการเรียนรู้แตกต่างกัน และต้องการการสนับสนุนด้านการสอนในปริมาณที่ต่างกันอีกด้วย รูปแบบ ALEM สร้างจากความแตกต่างเหล่านี้โดยการนำวิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ มาใช้และปรับให้เหมาะสมกับความต้องการและลักษณะการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคลและสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะ วิธีการช่วยเหลือเฉพาะบุคคลนำมาใช้เพื่อเพิ่มความสามารถของเด็ก เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เหล่านี้

การเริ่มต้น

ความต้องการที่จะให้มีโปรแกรมซึ่งช่วยให้นักเรียนแต่ละคนประสบความสำเร็จ รวมทั้งนักเรียนซึ่งมีความต้องการพิเศษ และนักเรียนซึ่งได้รับพิจารณาว่ามีความเสี่ยงทางด้านการเรียนได้กลายเป็นปัญหาหลักในการปฏิรูปโรงเรียน ทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นได้มีความก้าวหน้ามากพอสมควร และหลักฐานที่เพิ่มพูนมากขึ้นเสนอแนะให้มีวิธีการสอนที่มีความหลากหลายที่นักเรียนสามารถได้ประโยชน์ โดยการจัดระบบ รักษา และใช้ความรู้และทักษะเหล่านั้น ALEM ได้ออกแบบ

ไว้จากความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการสอนและการเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

การทำงาน

เป้าหมายของ ALEM คือ ต้องการให้นักเรียนมีความสำเร็จในทักษะพื้นฐานทางวิชาการและการศึกษาที่มีคุณค่าอื่น ๆ รวมทั้งการมองตัวเองในเชิงบวกทางวิชาการและความรอบรู้ทางสังคม มีความรู้สึกและความรับผิดชอบต่อการศึกษาของตนเอง และมีความรอบรู้เกี่ยวกับชุมชนในวงกว้างที่สามารถใช้ในสภาวะการณ์ของโรงเรียนในด้านสังคมและวิชาการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวโปรแกรมนี้เน้นบูรณาการลักษณะสำคัญต่าง ๆ ซึ่งทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติแสดงให้เห็นว่านำมาสอนแล้วได้ผลและมีประสิทธิภาพและมีความหมายในทางวิชาการ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการนำโปรแกรมนี้มาใช้จึงต้องได้รับการสนับสนุน 3 ลักษณะ คือ มีการปรับวิธีการสอนในสภาพห้องเรียนปกติ การจัดการห้องเรียน และการแทรกแซงในระดับโรงเรียนและเขตการศึกษา

การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องให้ครูใช้ความรู้ทุกรูปแบบเกี่ยวกับการสอนในห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ ให้เหมาะสมกับความต้องการการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน การสอนแบบนี้จำเป็นต้องวางแผนการสอนเป็นรายบุคคล แต่ครูไม่จำเป็นต้องทำงานกับเด็กเป็นรายบุคคล ครูทำการสอนนักเรียนทั้งชั้นหรือสอนเป็นกลุ่มเล็ก และให้มีการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นฐาน

การปรับสภาพการเรียนรู้ถือว่าความแตกต่างของเด็กเป็นรายบุคคลเป็นเรื่องปกติมากกว่าเป็นข้อยกเว้น ครูต้องยอมรับอัตราความก้าวหน้าของนักเรียนที่แตกต่างกัน การได้รับทักษะทางวิชาการ การพัฒนาสมรรถภาพทางสังคมและความมีศักดิ์ศรีในตัวเองเป็นเรื่องที่เด็กทุกคนต้องทำ ครูพิเศษ เช่น ผู้เชี่ยวชาญพิเศษทางการอ่านหรือครูการศึกษาพิเศษ และผู้ให้บริการทางวิชาชีพอื่น ๆ (เช่น นักภาษบำบัด หรือนักจิตวิทยาโรงเรียน) ทำงานร่วมกับครูประจำห้องเรียนแบบร่วมมือในเรื่องการสอนและบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำใช้ง่าย

การนำโปรแกรมนี้ไปปฏิบัติไม่มีความจำเป็นต้องซื้อหลักสูตรใหม่ซึ่งออกแบบเป็นพิเศษในแทบทุกกรณี วัตถุประสงค์ในหลักสูตรปัจจุบันของโรงเรียนสามารถที่จะนำมาปรับปรุงและปรับเพื่อใช้ในห้องเรียนในโปรแกรมนี้ได้ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์งบประมาณของโรงเรียนอย่างระมัดระวังจะพบว่ามีความจำกัดอยู่มาก

เขตการศึกษาที่สนใจในการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการเริ่มต้น ซึ่งแตกต่างจากเขตการศึกษาหนึ่งไปยังเขตการศึกษาหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของความพร้อมของหลักสูตร รวมทั้งการฝึกอบรมที่จำเป็นและความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรปัจจุบันด้วย

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

รูปแบบนี้ออกแบบไว้เพื่อให้มีการสอนซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน คณะครูต้องได้รับการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และนำไปปฏิบัติโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อสนับสนุนความสำเร็จของนักเรียน การนำไปปฏิบัตินั้นต้องมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

- **การวางแผนความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล** ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบแรก คือ ควรเชี่ยวชาญในทักษะพื้นฐาน ซึ่งต้องวางโครงสร้างไว้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบด้านการจัดโอกาสการเรียนรู้ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการควบคุมตนเองและมีความสามารถในการแก้ปัญหา ในขณะเดียวกันก็เป็นการส่งเสริมการพัฒนาด้านสังคมและส่วนตัวของนักเรียน เพื่อส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย

- **ระบบการตรวจสอบและการติดตาม** ซึ่งรวมเอามาตรฐานหลักสูตรและการประเมินผลเข้ามาด้วย เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทุกคนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา และมีทักษะในการเรียนรู้

- **ระบบการจัดการการสอนในห้องเรียน** ซึ่งช่วยในการนำโครงการไปปฏิบัติ จุดเน้นอยู่ที่ความรับผิดชอบโดยตรงของนักเรียนเองและการจัดครูเป็นที่ทำงานเพื่อนำโปรแกรมไปปฏิบัติโดยวิธีการประสานงานในเรื่องการสอนและบริการที่เกี่ยวข้อง

- **การพัฒนาบุคลากรโดยใช้ข้อมูลเป็นฐาน** จัดให้มีการฝึกอบรมและการช่วยเหลือทางเทคนิคอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สนองความจำเป็นในการสนับสนุนโปรแกรมของครูแต่ละคน

- **กระบวนการปรับโครงสร้างของโรงเรียน** ทำให้การจัดระบบโรงเรียนและห้องเรียนได้รับการสนับสนุน มีการปรับการจัดสรรทรัพยากรของโรงเรียน และวางกำลังความเชี่ยวชาญของครูใหม่ เพื่อให้การนำโปรแกรมนี้ไปปฏิบัติบรรลุผลและคงอยู่ในระดับสูง

- **การมีส่วนร่วมของครอบครัวอย่างเต็มที่** มีเป้าหมายอยู่ที่สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดความสำเร็จ

เมื่อการนำไปปฏิบัติได้รับความสำเร็จในระดับสูงแล้ว ภาพลักษณ์ของห้องเรียนโดยเฉพาะจะเกิดขึ้น นักเรียนจะทำงานในทุก ๆ พื้นที่ของห้องเรียน ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย รวมทั้งมีส่วนร่วมในการสอนแบบกลุ่มเล็ก การสอนแบบตัวต่อตัว หรือมีส่วนร่วมกับเพื่อนฝูงในการทำกิจกรรมที่ต้องร่วมมือกัน ครูจะเดินไปรอบ ๆ ห้องเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ให้คำแนะนำ และให้ข้อมูลป้อนกลับและให้การแก้ไข

การสอนมีพื้นฐานจากผลการตรวจสอบเพื่อหาสาเหตุและการประเมินแบบไม่เป็นทางการของครู นักเรียนทุกคนต้องมีความก้าวหน้าในการเรียนให้ได้ตามมาตรฐานของหลักสูตร งานการเรียนรู้จะถูกแบ่งออกเป็นขั้น ๆ และจัดให้มีโอกาสการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

หลักฐานของความสำเร็จ

มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับของการนำไปปฏิบัติ กระบวนการในห้องเรียน และผลสำเร็จของนักเรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับโรงเรียน และประสบการณ์การเรียนรู้ ผลการวิจัยในโรงเรียนอย่างหลากหลายเกี่ยวกับการนำโครงการไปปฏิบัติในรอบ 20 ปี ซึ่งให้เห็นหลักฐานอันมั่นคงเกี่ยวกับการนำ ALEM ไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและมีการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนในเชิงบวก การเปลี่ยนแปลงนี้มีผลก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางวิชาการ ทัศนคติ และความรอบรู้ทางสังคมตามที่ตั้งใจไว้

ในห้องเรียนซึ่งมีการนำ ALEM ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง ครูมีแนวโน้มที่ใช้เวลาในการสอนมากกว่าการจัดการนักเรียน และนักเรียนมีแนวโน้มที่มุ่งการเรียนมากกว่าอย่างอื่น การสังสรรค์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและมีผลดี และมีการสร้างสรรค์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเองมากขึ้น การประสานสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนส่วนมากเน้นที่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการทำงานร่วมกัน พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากการเรียนของนักเรียนมีน้อยและไม่ขัดขวางการเรียนของคนอื่น ๆ ด้วย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยข้อสอบมาตรฐาน ในวิชาการอ่านและคณิตศาสตร์ ชี้ให้เห็นว่าการนำรูปแบบนี้ไปปฏิบัติทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่า ผลสัมฤทธิ์ของโปรแกรมในโรงเรียนต่าง ๆ ในหลายปีที่ผ่านมาสามารถเปรียบเทียบได้อย่างดีกับโรงเรียนในกลุ่มควบคุมในแง่ของมาตรฐานการสอบระดับชาติ เขตการศึกษา และประชากรประเภทเดียวกัน ความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดพบในนักเรียนการศึกษาพิเศษซึ่งได้นำรูปแบบนี้ไปใช้ภายในโรงเรียนปกติ

ฐานจากการวิจัย

นักวิจัยและผู้ปฏิบัติกล่าวถึงวิธีการปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนโดยวิธีปรับสภาพแวดล้อมการสอนว่าเป็นทางเลือกที่ค่อนข้างจะมีความหวัง ใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการแตกต่างกันในแต่ละบุคคลได้อย่างหลากหลาย รวมทั้งนักเรียนซึ่งมีสติปัญญาเป็นเลิศและนักเรียนซึ่งมีความต้องการเป็นพิเศษ การนำวิธีการนี้ไปปฏิบัติเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งเพื่อปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียน อาจจะสืบย้อนหลังไปได้ถึงต้นปีพ.ศ.2533 ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของความเคลื่อนไหวทางการศึกษาแบบก้าวหน้าในประเทศ คือความเปลี่ยนแปลงในการมองความแตกต่างของนักเรียน และการเติบโตของพัฒนาการด้านจิตวิทยาและการเรียนรู้ มีผลทำให้เกิดความเอาใจใส่ต่อความแตกต่างของนักเรียนมากขึ้น มีความสนใจว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างไร และอะไรมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ความแตกต่างรายบุคคลในการเรียนรู้ได้รับการพิจารณาว่าสามารถปรับปรุงได้ก่อนกระบวนการสอนเริ่มต้นหรือในระหว่างกระบวนการสอนนั้น

หลักสูตรแบบกระชับ

Curriculum Compacting

ลักษณะ

บ่อยครั้งที่ครูสั่งให้เด็กที่มีผลการเรียนสูง ความสามารถสูงทำแบบฝึกหัด หรือเรียนบทเรียนที่เคยทำมาแล้วอย่างเชี่ยวชาญ ครูประจำห้องเรียนควรจะจัดหา หลักสูตรซึ่งปรับให้เหมาะสมกับความต้องการ อัตราการเรียนรู้และความสนใจของเด็กซึ่ง เก่งกว่าปกติ แต่ครูมักจะไม่ค่อยมีเวลาสำหรับการวางแผนหรือจัดทำ หลักสูตรแบบกระชับ เป็นกระบวนการที่ปรับและขยายหลักสูตรของแต่ละระดับชั้นปีโดยวิธีการขจัดเนื้อหาสาระ ซึ่งนักเรียนได้เรียนมาแล้วออกไป ซึ่งการทำเช่นนั้นนักเรียนทุกคนจะได้รับการทำ ทาย และนักเรียนผู้ซึ่งได้แสดงให้เห็นแล้วว่ามีความสามารถสูงจะได้รับการจัดเวลา พิเศษให้สำหรับกิจกรรมที่เสริมเพิ่มความรู้หรือเพิ่มความก้าวหน้า

การเริ่มต้น

การขาดความท้าทายของหลักสูตรปกติจะมีสำหรับนักเรียนที่มีความ สามารถสูงหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักเรียนซึ่งรู้เนื้อหาอย่างดีแล้วจะเกิดความเบื่อ หน่าย ไม่ค่อยเอาใจใส่และมีผลการเรียนต่ำอาจเกิดปัญหาทางด้านวินัยในห้องเรียนได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องกระชับหลักสูตรสำหรับเด็กบางคนอันเนื่องมาจากความไม่ สมบูรณ์ของตำราเรียน เนื้อหาสาระที่ซ้ำๆ และข้อความไม่สอดคล้องระหว่างความ สามารถของนักเรียนกับวิธีสอน สำหรับนักเรียนบางคนยิ่งเรียนน้อยยิ่งดี (Less is more) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียนหลักสูตรที่กระชับเนื้อหาสาระ การเรียนเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับที่ เรียนมาแล้วจะมีผลทำให้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นสำหรับนักเรียนบางคน การปรับขยาย หลักสูตรไม่ใช่แนวความคิดใหม่ ครูหลาย ๆ คนได้ทำอย่างนี้มาแล้วเป็นเวลาหลายปีอย่าง มีประสิทธิภาพ การกระชับหลักสูตรเป็นวิธีการหนึ่งของการปรับขยายและแยกแยะเนื้อหา ซึ่งใช้โดยทั่วไปทั่วประเทศ

การทำงาน

กระบวนการกระชับหลักสูตรอาจจะใช้เอกสารที่เรียกว่าคู่มือการกระชับหลักสูตร ซึ่งครูจะนำไปใช้ได้เพื่อเป็นแนวทางในการกระชับหลักสูตรให้เหมาะกับนักเรียน ครูควรประเมินผลการเรียนเสียก่อนเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ ขั้นตอนทั้ง 8 นี้จะนำไปใช้ได้

- ให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ในสาขาวิชาเฉพาะหรือในระดับชั้นปี
- ชี้บ่งนักเรียนซึ่งอาจจะมีความเชี่ยวชาญในวัตถุประสงค์แต่ละข้อเหล่านั้นแล้ว
- พัฒนาการที่จะตรวจสอบนักเรียน ตามวัตถุประสงค์ 1 หรือ 2 ข้อ ก่อนที่จะทำการสอน
 - ทดสอบนักเรียนก่อนสอน
 - ปรับรูปแบบการสอน การฝึก และเวลาในการสอนสำหรับนักเรียน ซึ่งได้แสดงแล้วว่ามีผู้เชี่ยวชาญตามวัตถุประสงค์นั้น ๆ แล้ว
 - ดำเนินการสอนเฉพาะเป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนซึ่งยังไม่เชี่ยวชาญในวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่มีความสามารถในการเรียนรู้วัตถุประสงค์ได้เร็วกว่าเพื่อนร่วมชั้น
 - พัฒนาการสอนที่เป็นการส่งเสริมหรือกระตุ้นให้นักเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นแล้วว่ามีผู้เชี่ยวชาญตามวัตถุประสงค์นั้น ๆ แล้ว
 - พัฒนาและรักษาประวัติของกระบวนการนี้ และวิธีสอนที่ได้เลือกแล้วสำหรับนักเรียนซึ่งเรียนตามหลักสูตรกระชับเหล่านี้

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายส่วนมากจะต่ำ คือ การฝึกอบรมครูและการพัฒนาวิชาชีพครูในกระบวนการกระชับหลักสูตร และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มาทดแทน การพัฒนาวิชาชีพครูอาจทำได้ในโปรแกรมการฝึกอบรมภาคฤดูร้อนหรือทำที่โรงเรียนโดยตรงก็ได้ โดยที่ปรึกษาหรือคณะครูซึ่งได้เรียนกระบวนการนี้มาแล้วให้การอบรม และอาจทำหน้าที่เป็นผู้

ร่วมงานหรือครูสอนแนะด้วย ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและเอกสารต่าง ๆ ที่มาใช้ทดแทนหลักสูตรเดิมนั้นประมาณ 117,750-314,000 บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียน

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารการศึกษา เป็นผู้ตัดสินใจที่จะนำหลักสูตรระดับนี้ไปปฏิบัติ ครูทุกคนได้รับคู่มือซึ่งมีรายละเอียดและกำหนดการ ฝึกอบรมในตอนต้นปีการศึกษา เช่น การมีครูฝึกมาจัดทำให้ รายงานเกี่ยวกับโครงการ และวิธีทัศน์ โปรแกรมการฝึกอบรมจะมอบให้ครูประจำห้องเรียนพร้อมกับเอกสารแนะแนวทางการปฏิบัติ

การพัฒนาบุคลากรครูให้เข้าใจกระบวนการเป็นการฝึกอบรมในตอนแรก พร้อมด้วยการติดตามไปถึงห้องเรียน การสอนแนะและการอภิปรายกลุ่ม ตลอดทั้งปีจะมีการติดตามในการเยี่ยมเยียนครูผู้สอน และมีการฝึกอบรมการดำเนินงานในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การจัดการ การกระชั้นหลักสูตร การกำหนดระยะเวลาสอน การเรียนและการสอน ช่อมเสริม ผู้สนับสนุนประจำโรงเรียนต้องจัดการประชุมอย่างไม่เป็นทางการเพื่อส่งเสริมการอภิปรายเกี่ยวกับ การแยกแยะปัญหาและการช่อมเสริมการเรียนการสอน

หลักฐานของความสำเร็จ

การศึกษาวิจัยหลายครั้งได้รายงานประสิทธิภาพของหลักสูตรแบบกระชั้นการศึกษาครั้งหนึ่งได้พิจารณาผลกระทบของหลักสูตรแบบกระชั้นซึ่งมีต่อนักเรียนประถมศึกษา รวบรวมทั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและมีขีดจำกัดทางด้านภาษาอังกฤษ หลังจากได้รับการพัฒนาบุคลากรแล้วครูในโรงเรียนทดลอง 3 โรงเรียนได้นำหลักสูตรแบบกระชั้นไปปฏิบัติ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถสูง 1 หรือ 2 คนในห้องเรียนของตน ส่วนครูในกลุ่มควบคุมจะชี้บ่งนักเรียนที่มีความสามารถ 1-2 คน แต่ก็ดำเนินการสอนแบบปกติต่อไปโดยไม่มีการนำหลักสูตรแบบกระชั้นมาใช้ หลังจากนั้นได้มีการทดสอบก่อนและหลังการดำเนินงานโดยเป็นข้อสอบเนื้อหาวิชา (Content Area Preference Scales) และต้องทำแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนสำหรับนักเรียนที่ได้ชี้บ่งแล้วเหล่านี้ในภาคฤดูใบไม้ผลิและในสิ้นปีการศึกษา ผลจากการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่ากระบวนการ

กระชั้นหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ในสภาพโรงเรียนอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะมีผลดีสำหรับทั้งนักเรียนและครู

ฐานจากการวิจัย

รูปแบบหลักสูตรแบบกระชั้นได้รับอิทธิพลจากรายงานการวิจัย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการสอนต้องนำระดับความสามารถ ภูมิหลัง ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ของเด็กมาพิจารณาด้วย และได้เสนอแนะอีกว่าการจะทำให้เด็กสนใจและความพยายามนั้น ครูต้องให้เนื้อหาสาระซึ่งมีลักษณะเป็นการกระตุ้นและเป็นการเพิ่มความท้าทายแก่เด็ก กระบวนการกระชั้นหลักสูตรจะให้กลไกสำหรับการแยกแยะหลักสูตรภายในห้องเรียนเพื่อตอบสนองต่อความสามารถและรูปแบบการเรียนรู้แบบหลากหลายของนักเรียน นอกจากนี้รูปแบบนี้ยังส่งเสริมการจัดกลุ่มแบบยืดหยุ่น เพื่อประโยชน์แก่การสอนภายในห้องเรียน ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความท้าทายแก่เด็กที่มีความสามารถสูง

กลุ่มเสริมสร้างการเรียนรู้

Enrichment Clusters

ลักษณะ

กลุ่มเสริมสร้างการเรียนรู้เป็นกลุ่มนักเรียนซึ่งมีความสนใจร่วมกันและมาพบกันในช่วงระยะเวลาพิเศษที่กำหนดให้เพื่อดำเนินการในสิ่งที่ตนสนใจ เหตุผลหลักสำหรับการเข้าร่วมกลุ่มสนใจกลุ่มเดียวหรือมากกว่า 1 กลุ่มนั้น คือ นักเรียนและครูต้องการที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ ทั้งครูและผู้ช่วยครูมีส่วนร่วมในการจัดกลุ่มเหล่านี้ และโรงเรียนหลาย ๆ โรงเรียนได้นำผู้ปกครองและสมาชิกของชุมชนเข้ามาร่วมด้วย ผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะควรมีความสนใจในสิ่งเดียวกันกับเด็ก อันเป็นผลมาจากผลการประเมินความสนใจที่ช่วยให้เด็กเลือกเข้ากลุ่มได้

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เด็กทำในกลุ่มนั้นจะมุ่งไปสู่การทำผลงานให้สำเร็จ หรือการทำให้บริการสำเร็จสำหรับคนทั่ว ๆ ไปในสังคม เช่น กลุ่มหนึ่งอาจจะสนใจในเรื่องการบิน ดังจะเห็นได้จากชื่อกลุ่มและคำบรรยายต่อไปนี้

โรงเรียนการบิน : ออกแบบและสร้างเครื่องบินของตนเอง

นักเรียนจะเรียนรู้หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับศาสตร์การบิน และเรียนรู้ว่าอะไรทำให้เครื่องบินอยู่ในอากาศได้ ผู้เข้าร่วมจะต้องออกแบบ สร้าง และทดสอบเครื่องบินของตนเอง และจัดให้มีการแข่งขันเพื่อดูว่าเครื่องบินของใครบินได้สูงที่สุด ไกลที่สุด และนานที่สุด

การเริ่มต้น

แนวความคิดเกี่ยวกับกลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้ (EC) พัฒนามาจาก Enrichment Triad Model ตามรูปแบบนี้มีกิจกรรมเสริม 3 ประเภท และมีการประสานงานระหว่างกันด้วย

- กิจกรรมการสำรวจทั่วไป ออกแบบไว้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้หัวข้อและสาขาวิชาการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งหัวข้อเหล่านี้จะไม่ปรากฏในหลักสูตรปกติ

- กระบวนการฝึกอบรมในการคิด และกระบวนการความรู้สึก เรียนรู้วิธีเรียนทักษะต่าง ๆ เรียนรู้ทักษะการวิจัยและทักษะการอ้างอิง ทักษะการเขียน ทักษะการพูด และทักษะการสื่อสารด้วยสายตา

- การสืบสวนปัญหาจริง ๆ ด้วยตนเอง

รูปแบบการส่งเสริมมีพื้นฐานอยู่บนวิธีการที่ประชาชนเรียนรู้ในสภาพธรรมชาติ การสร้างสถานการณ์พิเศษให้กลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้จะเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่จะประกันได้ว่าเด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมประสบการณ์ของตนเอง

การทำงาน

แต่ละกลุ่มได้รับอนุญาตให้มีเวลาเพิ่มปกติประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง จนถึงครึ่งวันต่อสัปดาห์ นักเรียนได้รับอนุญาตเข้าสู่กลุ่มด้วยความสนใจ และข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้จากแฟ้มประวัติของนักเรียน นักเรียนบางคนซึ่งได้พัฒนาความเชี่ยวชาญในระดับสูงในสาขาเฉพาะบางครั้งได้รับการขอร้องให้เป็นผู้ช่วยหรือเป็นผู้สนับสนุนกลุ่มของตนเอง โดยเฉพาะจะเข้าไปช่วยเหลือเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

กลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้ทำงานโดยอาศัยความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนเป็นวิชาเอก หัวข้อที่ต้องใช้หลายวิชาร่วมกันหรือใช้ข้ามสาขาวิชากัน เช่น กลุ่มการผลิตงานด้านโทรทัศน์และการละครต้องรวมเอานักแสดง นักเขียน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายเข้าด้วยกัน เป็นต้น นักเรียนมุ่งสู่การผลิตผลผลิตหรือบริการและดำเนินการเกี่ยวกับความรู้ด้านวิธีการ ทักษะการคิด และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งจะนำไปใช้ในโลกรจริง ๆ ได้ แทนที่จะเป็นบทเรียนหรือแผนการเรียน ผู้ดำเนินงานจะใช้คำถาม 3 ข้อนี้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน คือ

- ประชาชนที่สนใจในสาขานี้เขาทำอะไรกัน

- ความรู้ สิ่งของและทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อกิจกรรมนี้ในสภาพจริง ๆ มีอะไรบ้าง

- ผลผลิตหรือบริการนี้จะนำมาใช้ เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อกลุ่มประชากรที่ตั้งใจไว้โดยวิธีใดบ้าง

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับวัสดุที่ต้องการสำหรับแต่ละกลุ่ม ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลนั้นน้อยมาก ถ้าหากมีการจัดเวลาให้หลังเลิกเรียนแล้วค่าใช้จ่ายคงจะเพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายแต่ละโปรแกรมนั้นจะมีค่า 20 บาทจนถึง 200 บาท ต่อเด็ก 1 คนต่อการประชุม 1 ครั้ง

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

การนำโปรแกรมสร้างเสริมการเรียนรู้ไปปฏิบัติในโรงเรียนนั้นควรดำเนินการตามขั้นตอน 6 ขั้น ดังนี้

- **ประเมินความสนใจของนักเรียนและครู**

ประเมินความสนใจอย่างเป็นทางการหรือแบบเป็นกันเอง

- **สร้างกำหนดการขึ้น**

กำหนดเวลาเฉพาะภายในเวลาเรียนของสัปดาห์จัดไว้สำหรับกิจกรรมของกลุ่ม กลุ่มควรจะมีเวลา สถานที่ หรือช่วงเวลาของตัวเองภายในแต่ละสัปดาห์ของเวลาในโรงเรียน แต่จะไม่แย่งเวลากับโปรแกรมอื่น ๆ โปรแกรมพิเศษ หรือเวลาการวางแผนการสอนของครู

- **หาบุคคลและคณาจารย์ที่สนับสนุนกลุ่ม**

ผู้สนับสนุนกลุ่มมาจากหลายแหล่งต่างกัน ครูและบุคลากรของโรงเรียนเป็นทางเลือกที่เห็นได้ชัด และบุคคลเหล่านี้ควรได้รับการขอร้องให้หาเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว ซึ่งอาจจะช่วยได้ ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชน เช่น เจ้าของธุรกิจ ผู้เกษียณอายุแล้ว สมาชิกของสมาคมต่าง ๆ ครูและบุคลากรในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย อาจจะแหล่งที่ดีเลิศได้

- **ให้การปฐมนิเทศแก่ผู้สนับสนุนกลุ่ม**

ทำการปฐมนิเทศให้แก่ผู้สนับสนุนกลุ่ม เพื่อกลุ่มจะไม่กลายเป็นวิชาเย่อย หรือเป็นประสบการณ์แบบที่ครูเคยทำกันมาเป็นประจำ ประชุมผู้สนับสนุนเพื่อเป็นการอภิปรายถึงเป้าหมาย ปรัชญา และจุดสนใจของโปรแกรม

- **ทำลักษณะรายการของกลุ่มและลงทะเบียนนักเรียน**

จัดทำรายการการทำงานของกลุ่มต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนแต่ละคน ดังนั้นนักเรียนอาจจะเลือกตามความสนใจ ผู้สนับสนุนต้องเป็นผู้กำหนดให้ชัดเจนว่าผู้เข้าร่วมกลุ่มอายุเท่าไรถึงเท่าไร และจำนวนผู้เข้าร่วมในกลุ่มต้องมีไม่เกินเท่าไร

- **ฉลองความสำเร็จ**

ควรมีการยกย่องนักเรียนและผู้สนับสนุนในความพยายามซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดีสำหรับโรงเรียน และทำให้ประชาชนให้ความสนใจแก่ผลผลิตและบริการที่นักเรียนแต่ละกลุ่มได้พัฒนาขึ้น ผลผลิตนั้นอาจต้องแสดงไว้ในตู้โชว์ที่โรงเรียนหรือจัดเป็นงานแสดงของโรงเรียน ครอบครัว หรือชุมชนก็ได้ การเชิญผู้สื่อข่าวมาร่วมในงานเปิดการแสดงผลผลิตของกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความตื่นตัวและความมีส่วนร่วมของชุมชนได้ดี

หลักฐานของความสำเร็จ

การวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเสริมสร้างการเรียนรู้ ซึ่งดำเนินการในโรงเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีปัญหาสภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำในตัวเมืองแสดงให้เห็นแล้วว่า การส่งเสริมพรสวรรค์ในทางการศึกษาสร้างความสำเร็จในการทำ นักเรียนได้ทั้งโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่สนับสนุนการทำงานของกลุ่มรวมทั้งนักเรียนและครูเป็นอย่างมาก การมาเรียนของนักเรียนดีขึ้นในวันที่มีกิจกรรมกลุ่ม และผู้สนับสนุนกลุ่มมีทัศนคติเชิงบวกต่อความสามารถของนักเรียนมากกว่าครูประจำห้องเรียน นักเรียนพัฒนาความสนใจมากขึ้นเมื่อมีโอกาสมาเกี่ยวข้องกับกลุ่ม และไม่พบความแตกต่างในคุณภาพของงานที่ทำโดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ครูซึ่งใช้วิธีสอนและเนื้อหาวิชาที่ก้าวหน้าในการดำเนินงานเกี่ยวกับกลุ่ม มักจะนำยุทธวิธีการทำงานของกลุ่มเหล่านั้นมาใช้ในห้องเรียนของตน

ฐานจากการวิจัย

รายงานการวิจัยจากหลาย ๆ แห่ง มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างการเรียนรู้ **ประการแรก** โปรแกรม EC ได้ออกแบบโดยมีผลการวิจัยเป็นพื้นฐาน ซึ่งมีการเสนอแนะว่าการสอนต้องพิจารณาความสามารถอันหลากหลาย ภูมิหลังของ

ความสนใจและประสบการณ์ และรูปแบบการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน โปรแกรม EC ช่วย
ให้เด็กแต่ละคนได้แสดงสติปัญญาของตนออกได้ในหลาย ๆ วิธี **ประการที่ 2** ผลการวิจัย
พบว่าการเรียนมีความหมายยิ่งขึ้น เมื่อเนื้อหาวิชาที่เรียนและกระบวนการที่เรียนอยู่ใน
บริบทของสภาพจริง ๆ และนักเรียนใช้วิธีการจริง ๆ ที่แก้ปัญหาเหล่านั้น และเมื่อมีผล
ผลิตรายงานที่เห็นได้ชัด ประการสุดท้ายรูปแบบที่สร้างจากผลงานการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า
นักเรียนทุกคน รวมทั้งนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยจำเป็นต้องจัดให้มีเนื้อหา
สาระการเรียนรู้ซึ่งท้าทายและกระตุ้นเตือน นักเรียนในโครงการกลุ่มเสริมสร้างการเรียนรู้ มี
การทำงานร่วมกันร่วมกับครูและคนอื่น ๆ ในกิจกรรมซึ่งพวกเขาให้ความสนใจ โดยใช้
ทักษะและสติปัญญาของเขาช่วยให้พวกเขาประสบความสำเร็จในการทำผลผลิตหรือผล
ลัพธ์อื่น ๆ เป็นอย่างดี

ครอบครัวและโรงเรียนร่วมกัน

Families and Schools Together

ลักษณะ

โปรแกรมครอบครัวและโรงเรียนร่วมกัน (FAST) เป็นโปรแกรมซึ่งใช้โรงเรียนเป็นฐานในระดับโรงเรียนประถมศึกษา ใช้เวลาประมาณ 2 ปี มีสาระสำคัญ 3 ประการคือ

- สร้างความผูกพัน ความไว้วางใจ และเครือข่ายการสนับสนุนสำหรับครอบครัวและเด็ก ๆ
- เสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับเด็กทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน
- ส่งเสริมการฟื้นฟู เพิ่มระยะเวลาการเอาใจใส่ และสร้างความพร้อมที่จะเรียนในโรงเรียนประถมของเด็ก ๆ

โปรแกรม FAST ใช้กิจกรรมซึ่งได้วางโครงสร้างไว้อย่างดีเพื่อส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยก่อให้เกิดความสัมพันธ์กัน หลักสูตรได้ออกแบบไว้เพื่อส่งเสริมการสังสรรค์ระหว่างเด็กและผู้ปกครอง ให้อำนาจผู้ปกครองและสร้างกลุ่มสนับสนุนของผู้ปกครอง

การเริ่มต้น

โปรแกรมนี้ได้รับการพัฒนาเพื่อแก้หลาย ๆ ปัญหาซึ่งได้เผชิญอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนมีผลการเรียนต่ำอยู่เป็นจำนวนมาก โปรแกรมได้รับการออกแบบจากผลงานการวิจัยยุคปัจจุบัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการเป็นหุ้นส่วนระหว่างโรงเรียน ชุมชน และผู้ปกครองสามารถป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและผลการเรียนที่เป็นปัญหาของเด็กยากจนเหล่านี้ได้

โปรแกรม FAST ได้รับการพัฒนาขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2531 เริ่มต้นครั้งแรกที่เขตการศึกษารัฐวิสคอนซิน ในเมืองเมดิสัน ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรแห่งชาติมีชื่อว่า Family Service America ซึ่งสมาชิกส่วนมากมาจากหน่วยงานที่สนับสนุนการแนะแนว

และครอบครัวในชุมชน ในขณะที่โครงการนี้ได้รับการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน 250 แห่ง ใน 26 รัฐ โปรแกรม FAST อาจพบได้ในชุมชนของโรงเรียนซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ในชุมชนแออัดในเมืองใหญ่ซึ่งได้ผลมากพอกับในโรงเรียนที่อยู่ในชนบทห่างไกล

การทำงาน

การเข้าร่วมโปรแกรมนี้ โรงเรียนต้องเสาะหาและเป็นหุ้นส่วนกับหน่วยงานที่มีฐานอยู่ในชุมชนอย่างน้อย 2 หน่วยงาน เช่น หน่วยงานด้านสุขภาพจิตและหน่วยงานด้านสารเสพติด และหน่วยงานเหล่านี้ต้องยินดีที่จะทำงานร่วมกับโรงเรียนเป็นเวลา 2 ปี เมื่อโรงเรียนได้กำหนดตัวผู้เป็นหุ้นส่วนแล้ว ต้องดำเนินการดังนี้

- ทีมงานของโครงการ ประกอบด้วย นักวิชาชีพ 3 คน คนหนึ่งมาจากโรงเรียน และอีก 2 คนมาจากหน่วยงานที่เป็นหุ้นส่วนที่กล่าวแล้ว ต้องเข้ารับการฝึกอบรมการฝึกอบรมนี้จัดโดย Family Services America National Replication Center ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือชุมชนในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติ

- เด็กและผู้ปกครองที่เข้าร่วมโปรแกรมนี้ ต้องพบกันที่โรงเรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 8 ครั้ง การประชุมทั้ง 8 ครั้ง ปกติจะเป็นเวลารับประทานอาหารเย็น

- เมื่อเรียนสำเร็จจากโปรแกรมนี้แล้ว ครอบครัวมีส่วนร่วมในงานของโปรแกรม คือ การประชุมที่สนับสนุนครอบครัวให้ติดต่อกันเป็นประจำทุกเดือน การประชุมนี้ออกแบบไว้เพื่อรักษาเครือข่ายทางสังคมที่เกิดขึ้นระหว่างครอบครัวที่มีส่วนร่วมทั้งหลาย

การจัดโปรแกรมแต่ละครั้งใช้เวลา 8 สัปดาห์ ผู้ปกครองและเด็กเข้าร่วมได้ประมาณ 20 คน และปีหนึ่งโรงเรียนอาจจะรับผิดชอบจัดได้ถึง 4 ครั้ง ผู้ปกครองซึ่งมีส่วนร่วมในโครงการ FAST ในอดีต มักจะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและเป็นผู้สอนแนะให้กลุ่มต่อมาที่โรงเรียนที่ลูกของตนเรียนอยู่

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมครั้งแรกสำหรับโรงเรียนและทีมงานของโครงการประมาณ 153,075 บาท ค่าใช้จ่ายค่าวัสดุต่าง ๆ ต่อโปรแกรมหนึ่งประมาณ 58,875 บาท ค่าใช้จ่ายอื่นรวมทั้งค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลสำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนในชุมชนต่อโครงการประมาณ 58,875 บาท และสำหรับผู้ปกครองที่เป็นสมาชิกหรือหุ้นส่วนประมาณคนละ 31,400 บาท แต่ทีมงานของโครงการ FAST ซึ่งมีฐานอยู่ที่โรงเรียนอาจต้องการค่าตอบแทนเพิ่มเติมวันแต่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ นอกจากนี้มีค่าใช้จ่ายสำหรับเด็กและการดูแลเด็กเล็กเพิ่มเข้ามาอีก โดยปกติโรงเรียนใช้งบประมาณจากรัฐบาลกลางหรือท้องถิ่นมาใช้ในโปรแกรมนี้นี้ซึ่งให้โรงเรียนที่มีประชากรนักเรียนจากครอบครัวยากจนและมีผลการเรียนต่ำ

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนอาจร่วมกับทีมงานบริหารการศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ตัดสินใจว่าจะนำโปรแกรมนี้นี้เข้าสู่โรงเรียนหรือไม่ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ต้องมีการตัดสินใจว่าเด็กคนไหนที่จะได้รับเชิญเข้ามาเป็นสมาชิกของโปรแกรม วิธีการที่จะคัดเลือกเด็กเหล่านี้ทำได้หลายวิธี ปกติครูมักจะชี้บ่งเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและมีความเสี่ยงต่อปัญหาทางการเรียนและสังคม
- เมื่อได้ชี้บ่งเด็กแล้วต้องแจ้งให้ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับความห่วงใยในพฤติกรรมของเด็ก หลังจากนั้นจะเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมในโครงการโดยการไปเยี่ยมบ้านแบบเป็นกันเองโดยผู้ปกครองที่เคยผ่านโครงการนี้มาแล้วเป็นส่วนใหญ่ การส่งเสริมให้เข้าร่วมโครงการได้เสนอแรงจูงใจที่มองไม่เห็น เช่น การยอมรับนับถือ การสนับสนุนทางสังคม และแรงจูงใจที่มองเห็นได้ เช่น การขนส่ง ให้อาหารเย็น และการดูแลเด็กเล็กและทารก ในระหว่างการประชุมโครงการ 8 สัปดาห์นี้ แต่ละครอบครัวอาจได้รับกล่องของขวัญบรรจุสิ่งของที่จำเป็นในระหว่าง 8 สัปดาห์นี้
- ครอบครัวเหล่านี้พบปะกับครอบครัวอื่น ๆ 8-12 ครอบครัวที่โรงเรียนเป็นจำนวน 8 ครั้ง การประชุมดำเนินตามวาระการประชุมซึ่งวางโครงสร้างไว้ดีแล้วรวมทั้งการเปิดและปิดประชุมอย่างระมัดระวัง การกำหนดกิจกรรมของครอบครัว เวลาสำหรับผู้ปกครองสนับสนุนซึ่งกันและกัน และกิจกรรมบำบัดด้วยวิธีการเล่นระหว่าง

ผู้ปกครองกับเด็ก สิ่งเหล่านี้ทำโดยทีมงานซึ่งได้รับการฝึกมาอย่างดีแล้ว ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้ปกครองและนักวิชาชีพของโรงเรียน โดยปกติเป็นนักสังคมสงเคราะห์หรือตัวแทนจากหน่วยงานทางสุขภาพจิต ซึ่งปกติมักจะเป็นนักสังคมสงเคราะห์ด้านคลินิก ตัวแทนหน่วยงานด้านสารเสพติดมักจะเป็นผู้แนะนำเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติด

- กิจกรรมในแต่ละการประชุมนั้นมักจะมีชีวิตชีวาและสนุกเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมกันของครอบครัวรวมทั้งการรับประทานอาหารร่วมกัน การสร้างความเป็นครอบครัวร่วมกัน การร้องเพลง และการฝึกปฏิบัติการสื่อสาร และการซึ่งบ่งความรู้สึกอย่างมีชีวิตชีวา การเล่นเพื่อการบำบัดโดยการเล่นระหว่างผู้ปกครองและเด็กที่มีชื่อว่า “การเล่นพิเศษ” (Special Play) จะเป็นแกนกลางของโปรแกรมนี้ ภายในเวลา 15 นาทีของการเล่นจะไม่มีการขัดจังหวะ ผู้ปกครองจะเล่นกับเด็กแบบตัวต่อตัวตามวิธีทางซึ่งสร้างความรู้สึกมีศักดิ์ศรีของเด็กและส่งเสริมการสื่อสารภายในครอบครัว ผู้ปกครองได้รับคำแนะนำให้เน้นการเล่นซึ่งเด็กเป็นผู้เริ่มต้นโดยไม่ต้องมีการนำหรือการวิจารณ์ ผู้ปกครองได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินการเล่นพิเศษนี้ระหว่างการประชุม และตลอดเวลาอีก 2 ปีต่อมา

- วาระประชุมครอบครัวร่วมกันเป็นเวลาสำหรับเด็กเล่นด้วยกันในขณะที่ผู้ปกครองพูดคุยในสิ่งที่มีความสนใจและกังวลร่วมกัน ในระหว่างเวลานี้ผู้ปกครองสร้างเครือข่ายข้อมูลสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาที่ผู้ปกครองและครอบครัวกังวลใจ

- เมื่อสิ้นกระบวนการ 8 สัปดาห์ จัดให้มีพิธีการรับประกาศนียบัตร โดยมีการกล่าวถึงความช่วยเหลือและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองทุกคน โรงเรียนส่งบัตรเชิญไปให้ผู้ปกครอง และครูใหญ่มอบประกาศนียบัตรให้ ครอบครัวมีความภูมิใจในการเป็นผู้สำเร็จจากโครงการ FAST เป็นอย่างมาก

หลักฐานของความสำเร็จ

การประเมินผลโครงการ FAST ในโรงเรียนหลาย ๆ โรงเรียนนำโครงการไปปฏิบัติชี้ให้เห็นผลลัพธ์เชิงบวกอย่างสูงสำหรับเด็กซึ่งมีส่วนร่วมในโปรแกรมนี้นี้ การวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของเด็กเหล่านี้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านดีขึ้นเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีหลักฐานให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกนี้ยังคงมีอยู่ใน 2 ปีต่อมา โรงเรียน

เรียนที่เข้าร่วมโครงการรายงานว่าผู้ปกครองซึ่งมีส่วนร่วมในโครงการจะเข้ามาเกี่ยวข้องในกิจการของโรงเรียนมากขึ้นกว่าที่เคยทำมาก่อน โปรแกรมนี้ได้รับรางวัลระดับชาติหลายรางวัล และปัจจุบันนี้มีมูลนิธิหลาย ๆ แห่งให้ทุนสนับสนุนให้นำไปปฏิบัติ

โปรแกรม FAST ปัจจุบันดำเนินงานในท้องที่ห่างไกลในชนบททางตอนเหนือของรัฐแคลิฟอร์เนีย ตอนเหนือของรัฐวิสคอนซิน และรัฐไอโอวา ดำเนินงานในใจกลางเมืองใหญ่ ๆ ในชิคาโก นิวออร์ลีนส์ ลอสแอนเจลิส และวอชิงตันดีซี ได้นำไปปฏิบัติในชุมชนโรงเรียนซึ่งครอบครัวมีภาษาแรกไม่ใช่ภาษาอังกฤษ เช่น โรงเรียนที่มีครอบครัวเวียดนามถึงร้อยละ 100 โรงเรียนอื่น ๆ เช่น ครอบครัวที่เป็นชาวอเมริกันอินเดียนแดง ครอบครัวเชื้อสาย สเปน หรือครอบครัวชนผิวดำนำไปปฏิบัติด้วย

ฐานจากการวิจัย

โปรแกรม FAST มีพื้นฐานมาจากการวิจัยด้านพฤติกรรมศาสตร์หลายด้าน รวมทั้งสังคมสงเคราะห์ ครอบครัวบำบัด จิตวิทยาเด็กและครอบครัว โปรแกรมนี้ได้รวมความรู้จากการวิจัยในสาขาอื่น ๆ เช่น การป้องกันเด็กจากสารเสพติดและเด็กเหลือขอ การป้องกันความรุนแรงภายในครอบครัว และในรูปแบบอื่น ๆ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการให้การศึกษา และการสนับสนุนครอบครัว ใช้แนวความคิดแบบหลายทางใช้วิธีการคลินิก และการวิจัยซึ่งได้ประสบความสำเร็จมาแล้วหลายปีในวงงานของนักสังคมสงเคราะห์

ตอนที่ 3

การปฏิรูประบบการพัฒนาวิชาชีพครู
Professional Development Reform Model

การพัฒนาวิชาชีพครู

โดยการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ

Comprehensive School Reform Professional Development Model

ลักษณะ

โปรแกรมการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จมีผลทำให้โรงเรียนและเขตการศึกษาได้มีชุดเอกสารหลักการ ข้อแนะนำ และเนื้อหาสาระที่ครูและผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้และปรับเพื่อให้เกิดการปฏิรูป การปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จให้ข้อแนะนำและกระบวนการสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างลึกซึ้งอันจำเป็นต่อการนำรูปแบบนั้นไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสำเร็จ ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การเริ่มต้น

ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา นักวิจัยจากศูนย์การวิจัยการศึกษาของเด็กกลุ่มเสี่ยงของกระทรวงศึกษาธิการ สหรัฐอเมริกา ได้พัฒนาโปรแกรมการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ และได้ช่วยโรงเรียนทั่วทั้งประเทศให้นำรูปแบบไปปฏิบัติ และรักษาโปรแกรมให้คงอยู่ เวลาผ่านไปปรากฏออกมาชัดเจนว่าถ้าจะให้การปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จเกิดผล ต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการพัฒนาวิชาชีพครู ยุทธวิธีการพัฒนาวิชาชีพครูหลายรายการได้นำมาประยุกต์ใช้ ได้มีการประเมินและได้เกิดยุทธวิธีการช่วยเหลือครูและผู้บริหารให้พัฒนาการทำงานและความเชี่ยวชาญอย่างจริงจัง ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการนำโปรแกรมการพัฒนาโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จนี้ไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ

การทำงาน

องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการปฏิรูปมีอยู่ 4 ประการ คือ **ประการที่ 1** ต้องมีเอกสารในการฝึกอบรมเพื่อสนับสนุนการฝึกอบรมครูประจำการของโรงเรียน **ประการที่ 2** ต้องมีผู้ประสานงานและผู้สนับสนุนที่มีประสบการณ์มาก่อนในการใช้โปรแกรมนี้ **ประการที่ 3** ต้องมีเครือข่ายในท้องถิ่นที่สนับสนุนโรงเรียนในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติ และ**ประการที่ 4** ต้องมีเครือข่ายระดับประเทศ ซึ่งช่วยให้เกิดความจริงจังในการปฏิบัติและรักษาโปรแกรมให้คงอยู่ต่อไป

กุญแจสำคัญในการดำเนินโปรแกรมคือผู้ประสานงานโครงการหรือโปรแกรมเข้าสพบทกับเครือข่ายระดับชาติ โปรแกรมต้องมีคนทำงานเต็มเวลา ผู้ประสานงานมาจากครูหรือผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเคยมีส่วนในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติและใช้ในโรงเรียนอื่นมาแล้ว คนเหล่านี้ได้รับการฝึกอบรมระบบการทำงานเป็นทีมแบบระบบคู่ (buddy system) โดยมี ผู้ประสานงานที่มีความชำนาญหรือเคยผ่านงานมาแล้ว สังเกตการฝึกอบรมในโรงเรียน และให้การฝึกอบรมในโรงเรียนต่อไป ในขณะที่เดียวกันมีคนอื่นมาสังเกตการฝึกอบรมด้วย ค่าใช้จ่ายในการสรรหาและฝึกอบรมผู้ประสานงานเป็นค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งของโปรแกรม รวมทั้งค่าธรรมเนียมการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งโรงเรียนหรือเขตการศึกษาต้องเป็นผู้จ่าย

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาวิชาชีพสำหรับการปฏิรูปการศึกษาขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียนและวัสดุต่าง ๆ ที่ต้องการ องค์ประกอบของโปรแกรมและจำนวนวันที่ใช้ในการฝึกอบรม ประมาณ 1,962,500-2,355,000 บาท ในปีแรกของการดำเนินการ สำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียน 500 คน โดยทั่วไปแล้วค่าใช้จ่ายอาจจะได้มาจากรัฐบาลกลาง และทุนการศึกษาพิเศษในโรงเรียนที่มีความยากจนสูง

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

สาระสำคัญของโปรแกรมการปฏิรูปแบ่งออกได้เป็น 7 ส่วน และสามารถทำให้แล้วเสร็จภายใน 2-3 ปี มีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้

▪ ความตระหนัก

โรงเรียนอาจจะตระหนักในโปรแกรมการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จได้ในหลายรูปแบบ เช่น ทราบจากบทความในวารสารทางการศึกษาหรือมีใครสักคนเสนอในการประชุมสัมมนา หรือดูวิดีโอ วารสารและเอกสาร เช่น หนังสือที่บรรยายถึงโปรแกรมและผลที่ออกมา โรงเรียนหรือเขตการศึกษาอาจเชิญเจ้าหน้าที่ของโปรแกรมให้มาเสนอเพื่อให้เกิดความตระหนักก็ได้ โรงเรียนอาจส่งตัวแทนไปเยี่ยมโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งกำลังดำเนินการตามโปรแกรมนี้อยู่ในเขตเดียวกันหรือเขตอื่นก็ได้

▪ ความจริงจัง

เมื่อมีความสนใจเกิดขึ้นหลังจากเกิดความตระหนักแล้ว โรงเรียนควรจัดตั้งคณะทำงานปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ คณะทำงานควรไปเยี่ยมเขตการศึกษาเพื่อตกลงเรื่องงบประมาณและการฝึกอบรม และเจรจาให้เกิดความเข้าใจว่าเขตการศึกษาโรงเรียน และคณะทำงาน ใครรับผิดชอบอะไรแค่ไหน เสร็จแล้วนำโปรแกรมนี้ออกมาเสนอต่อคณะครูทั้งหมดในโรงเรียน เมื่อคณะครูได้ศึกษาเอกสารเหล่านี้แล้วควรไปเยี่ยมโรงเรียนอื่น อภิปรายเรื่องนี้ในหมู่ครูด้วยกัน และคณะครูลงมติแบบลับว่าจะดำเนินการตามโปรแกรมนี้อหรือไม่ การดำเนินการขั้นนี้เป็นความจำเป็นเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าครูทั้งหมดมีเสรีภาพในการเลือก และโปรแกรมได้รับการสนับสนุนจากครูเป็นส่วนมาก

▪ วางแผนการปฏิบัติ

ครูฝึกจากโครงการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้นำในลักษณะเป็นผู้ประสานงาน หลังจากนั้นโรงเรียนจะเลือกผู้ประสานงานโรงเรียน ปกติจะเป็นครูที่มีประสบการณ์เป็นที่นับถือของคณะครูในโรงเรียน ผู้ประสานงาน รวมทั้งครูใหญ่เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเวลา 1 สัปดาห์ การฝึกอบรมนี้ต้องทำก่อนการฝึกอบรมคณะครูเป็นเวลานานพอสมควร วิธีการเช่นนี้จะทำให้ผู้ประสานงานและครูใหญ่มีเวลาพอจะดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดคณะครู ช่วงเวลา งบประมาณ และการสั่งซื้อและการเก็บรักษาวัสดุต่าง ๆ

• การพัฒนาวิชาชีพในช่วงแรก

ก่อนจะนำโปรแกรมนี้ไปปฏิบัติควรมีระยะเวลาการพัฒนาวิชาชีพประมาณ 2 หรือ 3 วัน การพัฒนาตอนเริ่มต้นปกติกระทำโดยผู้ประสานงานหลักของโรงเรียน เจ้าหน้าที่จากโครงการส่วนกลางหรือเขตการศึกษา ครูผู้ประสานงาน หรือครูที่อยู่ในโปรแกรมนี้ในโรงเรียนอื่น

• การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องในระหว่างการทำงาน และความช่วยเหลือด้านเทคนิค

ควรมีการไปเยี่ยมโรงเรียนอื่น ๆ ในโครงการติดต่อกัน การพัฒนาครูดำเนินต่อไป โดยผู้ประสานงานโครงการส่วนกลาง ผู้ประสานงานเหล่านี้ควรช่วยเพิ่มทักษะของผู้ประสานงานโรงเรียน โดยร่วมกันทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา ทั้ง 2 คนนี้ควรได้ไปเยี่ยมชั้นเรียน สัมภาษณ์ครูและผู้บริหารมาแล้ว และดูข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนด้วย ผู้ประสานงานควรแสดงแบบการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ครู ให้คำแนะนำแก่ผู้ประสานงานโรงเรียนและการแก้ปัญหา ให้ความเห็นในเรื่องจุดแข็งและจุดอ่อนของโปรแกรม และกำหนดเป้าหมายกับผู้ประสานงานของโรงเรียน ตลอดทั้งการพัฒนาครูเป็นรายบุคคลและการนำโปรแกรมไปปฏิบัติ ผู้ประสานงานต้องติดตามต่อไป ผู้ประสานงานมีการพบกับครูและให้การฝึกอบรมเพิ่มเติม ตอบคำถามและอภิปรายปัญหาซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาต่อไป

• เครือข่ายการสนับสนุนระดับท้องถิ่น

โรงเรียนซึ่งนำโปรแกรมไปปฏิบัติจนประสบผลสำเร็จ มักจะมีรายละเอียดของโปรแกรมและวิธีการที่จะทำให้โปรแกรมดำเนินไปในสภาพแวดล้อมซึ่งคล้ายกับโรงเรียนเก่า ทั้งโรงเรียนใหม่และโรงเรียนเก่าอาจสร้างความสัมพันธ์ในเชิงโรงเรียนพี่โรงเรียนน้อง ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนคณะครู เยี่ยมเยียนกัน แลกเปลี่ยนเอกสารและแนวความคิด การเป็นโรงเรียนพี่โรงเรียนน้องจะช่วยให้ครูผู้ประสานงานและครูใหญ่ในโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จได้แบ่งปันความรู้ในการปฏิบัติและประสบการณ์ที่ได้รับมาแก่โรงเรียนน้อง ซึ่งจะทำให้โรงเรียนใหม่นี้เกิดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จในลักษณะที่จะดำเนินการได้ โรงเรียนเก่าควรให้การสนับสนุนแก่คณะครูโรงเรียนใหม่เมื่อครูโรงเรียนใหม่นั้นประสบปัญหาหรือประสบแรงต่อต้าน โรงเรียนร่วมกันเป็นเครือข่ายสนับสนุนซึ่งกันและกันในระดับท้องถิ่น

เครือข่ายควรสนับสนุนการประชุมสัมมนาในระดับท้องถิ่นในเรื่องโปรแกรมการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อให้บุคลากรและผู้บริหารในโรงเรียนเหล่านี้มาพบปะและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน โดยอาศัยเครือข่ายในท้องถิ่นนี้คณะครูจากโรงเรียนต่าง ๆ สามารถเสนอแนะวิธีใหม่ในการแก้ปัญหาหรือพิจารณาปัญหาที่ต้องเผชิญร่วมกันได้

▪ เครือข่ายระดับชาติ

การเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบและอย่างยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้เมื่อโรงเรียนทั้งหลายทำงานร่วมกันในฐานะที่เป็นเครือข่ายระดับชาติ โรงเรียนเหล่านี้จะแลกเปลี่ยน เรียนรู้วิสัยทัศน์คล้าย ๆ กันด้วยภาษาเดียวกัน แบ่งปันความคิดเห็นและช่วยเหลือกันทางเทคนิคและสร้างความสัมพันธ์และสร้างระบบสนับสนุนกันอย่างลึกซึ้ง เครือข่ายควรจัดให้มีการสัมมนาประจำปี การสัมมนาน่าจะเสนอข้อมูลที่มีคุณค่าเกี่ยวกับแนวความคิดและการพัฒนาใหม่ ๆ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จแล้ว แบ่งปันแนวความคิดในปัญหาที่สนใจร่วมกัน และสร้างความสัมพันธ์อันมีความหมายกับโรงเรียนอื่น ๆ ที่กำลังดำเนินการตามวัตถุประสงค์คล้าย ๆ กัน ควรมีการจัดทำเอกสาร/สื่อ จดหมายข่าว และดำเนินการทางกิจกรรมสื่อสารอื่น ๆ ด้วย โดยทั่วไปแล้วการกระทำเช่นนี้ควรจะพยายามสร้างความมีน้ำใจและความภูมิใจในสิ่งที่ได้ทำสำเร็จแล้วในโปรแกรมการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ

หลักฐานของความสำเร็จ

ในการนำรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูโดยการพัฒนาโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จไปใช้ พบว่า เมื่อมีการไปเยี่ยมเยียนกัน ครุมากกว่าร้อยละ 90 ในชั้นเรียนที่นำโปรแกรมไปปฏิบัติมีความชำนาญในการนำวิธีการไปปฏิบัติ ยิ่งกว่านั้นครูหลาย ๆ คนได้ใช้สื่อต่าง ๆ ของโปรแกรม และใช้วิธีการให้เป็นจุดเริ่มต้นของการสอนเชิงนวัตกรรมที่ตื่นตัวได้

ฐานจากการวิจัย

โปรแกรมการพัฒนาวิชาชีพครู ในโปรแกรมการปฏิรูปโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จมีพื้นฐานมาจากการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูที่มีประสิทธิภาพ การนำโปรแกรมปฏิรูปไปปฏิบัติและการเผยแพร่ผลงาน งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูได้รายงานเกี่ยวกับความขาดประสิทธิภาพในการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพียงครั้งเดียวแล้วนำโปรแกรมไปปฏิบัติ การวิจัยรายงานไว้อีกเกี่ยวกับการไม่มีประสิทธิภาพของการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ เมื่อเปรียบเทียบกับการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่มีจุดเน้นในเรื่องเนื้อหาสาระ การวิจัยยังได้กล่าวถึงความจำเป็นสำหรับการพัฒนาบุคลากรซึ่งควรจัดทำโดยครูที่เกี่ยวกับเรื่องนี้และเป็นครูที่คณะครูนับถือ โปรแกรมควรจัดให้มีการพัฒนาวิชาชีพครูในสถานที่เน้นการนำไปปฏิบัติ เน้นเนื้อหาและสื่อ เน้นการพัฒนาบุคลากรของผู้ประสานงานและครูใหญ่ประจำโรงเรียนด้วย

การวิจัยเกี่ยวกับการนำโครงการไปปฏิบัติเน้นความจำเป็นที่ครูต้องมีความจริงจัง และครูต้องเป็นเจ้าของกระบวนการปฏิรูปโรงเรียน โปรแกรมเน้นให้ครูใหญ่และผู้ประสานเข้าใจโครงการในตอนเริ่มต้น โดยจัดให้มีกิจกรรมซึ่งนำไปสู่การนำโปรแกรมไปปฏิบัติในระดับโรงเรียน เครือข่ายในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ควรยกย่องครูและโรงเรียนในการร่วมกันนำโปรแกรมไปปฏิบัติ เพื่อเป็นการรับรู้ในความพยายามและการดำเนินงานของครู และสร้างความเป็นเจ้าของโปรแกรมของครูด้วย

วัฒนธรรม

CULTURES

ลักษณะ

วัฒนธรรม (CULTURES) คือ รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูโดยใช้มหาวิทยาลัยเป็นฐาน ซึ่งใช้ในการเตรียมครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีประสบการณ์แล้วให้เป็นครูวิชาชีพที่ประสบผลสำเร็จในโรงเรียนในตัวเอง รูปแบบนี้สร้างบนสมมติฐานที่ว่าครูซึ่งได้รับการฝึกดี มีการคิดไตร่ตรอง และตอบสนองต่อวัฒนธรรมหลากหลายจะก่อให้เกิดความแตกต่างเป็นอย่างมากในชีวิตของเด็กในตัวเอง โปรแกรมวัฒนธรรมให้สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนและท้าทาย ซึ่งครูที่มีประสบการณ์สามารถเรียนรู้และใช้เปลี่ยนห้องเรียนและโรงเรียนของตนให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กยากจน เด็กถูกคนเข้าเมือง และเด็กผิวดำในตัวเองได้ เด็กพวกนี้มีประสบการณ์ความล้มเหลวในการเรียนมาก่อน

การเริ่มต้น

โปรแกรมวัฒนธรรมเริ่มต้นเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2537 ได้รับการพัฒนาร่วมกันระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิมอรี และระบบโรงเรียนหลาย ๆ แห่งในเมืองแอตแลนตา รัฐจอร์เจีย โครงการนี้ได้จัดขึ้นเพื่อตอบสนองการเพิ่มจำนวนของเด็กในตัวเองอย่างมากมาย ซึ่งเป็นเด็กที่มีสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมแตกต่างกัน เด็กส่วนมากยากจนและมีปัญหาการเรียน โปรแกรมจัดโอกาสให้แก่ครูในการพัฒนาวิชาชีพคือเน้นการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีการสอน และหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพซึ่งในเชิงวิชาการและเชิงวัฒนธรรมแล้วจะตอบสนองความสามารถ ประสบการณ์ และให้การทำนายต่อเด็กเหล่านี้

การทำงาน

กิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพของโปรแกรมวัฒนธรรมเน้นที่กลุ่มครู 15 คน ผู้ซึ่งทำงานร่วมกันในระหว่างการฝึกอบรม 40 ชั่วโมงก่อนเริ่มงาน กิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพประกอบด้วยภาคทฤษฎี ปฏิบัติ และยุทธวิธีต่าง ๆ เช่น

- การปฏิบัติ เช่น การอภิปรายในห้องเรียน การอ่าน การสาธิต การบันทึกชีวประวัติ สถานการณ์จำลอง การเล่นเกม การสอนแบบจุลบท (micro-teaching) การเขียนบันทึกเชิงไตร่ตรอง การวางแผนบทเรียน การไปเยี่ยมโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการสอนนักเรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน
- ใช้ยุทธวิธีการซึมซาบทางวัฒนธรรม รวมทั้งการบรรยายโดยวิทยากร รับเชิญจากชุมชนในท้องถิ่นซึ่งมีเชื้อสายคนผิวดำ เชื้อสายสเปน และเชื้อสายเวียดนาม สัมภาษณ์ประชากรในชุมชนของนักเรียนอย่างหลากหลาย วิจัยประวัติชุมชนของนักเรียน ไปเยี่ยมบ้านของนักเรียน โบสถ์ ชุมชน และศูนย์วัฒนธรรมต่าง ๆ ของชุมชนที่ นักเรียนอาศัยอยู่
- พัฒนายุทธวิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ การวิจัยในห้องเรียน การใช้ศูนย์การเรียนรู้ และใช้วิธีสอนอื่น ๆ ที่พบว่ามีประสิทธิภาพกับเด็กซึ่งมีภูมิหลังและรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ค่าใช้จ่าย

โปรแกรมนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากหลาย ๆ แหล่ง ค่าใช้จ่ายขึ้นกับจำนวนคำตอบแทนที่ให้กับครู

การนำไปปฏิบัติในโรงเรียน

ครูได้รับเลือกโดยวิธีการกลั่นกรองซึ่งเปิดให้มีการยื่นใบสมัคร มีการสัมภาษณ์ และมีเอกสารแนะนำจากผู้บริหาร ครูใหญ่หรือครูซึ่งเคยร่วมโครงการเช่นนี้ มาก่อน และจากสมาชิกของชุมชน ครูซึ่งเข้าร่วมโครงการต้องลงนามข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยที่กำหนดความคาดหวัง คุณสมบัติและเงื่อนไขที่จำเป็นในการเข้าร่วม

โปรแกรม ครูได้รับเบี้ยเลี้ยงและได้รับหน่วยกิตในการฝึกอบรม 4 หน่วยกิต และอาจลงทะเบียนเรียนในระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยได้ด้วย

หลังจากที่เรียนสำเร็จ 40 ชั่วโมงแรก ครูได้รับการส่งเสริมให้พบปะหารือกันอย่างต่อเนื่องกับคณาจารย์ที่เป็นกรรมการของโปรแกรม ครูได้รับคู่มือการดำเนินงานเพื่อช่วยในการฝึกอบรมครูอื่น ๆ ในโรงเรียนของตนต่อไป ครูได้รับเอกสารและความช่วยเหลืออื่นๆ จากโปรแกรมเมื่อร้องขอมา

คณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่มีความสนใจในการนำรูปแบบนี้ไปปฏิบัติ ต้องพิจารณาถึงความจำเป็นที่ให้คณาจารย์มีเวลาจัดฝึกอบรมให้กับครู การดำเนินงานต้องมีเอกสารเกี่ยวกับการสอน มีค่าใช้จ่ายไปเยี่ยมโรงเรียนและการศึกษาทางวัฒนธรรม มีค่าตอบแทนสำหรับตัวแทนหรือทูตและที่ปรึกษาจากชุมชน หลายๆ เผ่าพันธุ์ ซึ่งได้รับเชิญมาบรรยาย และพบกับครูซึ่งเข้ารับการอบรม แม้ว่าโปรแกรมนี้จะเป็นการพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูที่มีประสบการณ์แล้วก็ตาม องค์กรประกอบสำคัญของโปรแกรมก็ใช้ได้กับนักศึกษาครูด้วย

หลักฐานของความสำเร็จ

การประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมวัฒนธรรม บรรจุอยู่ในโปรแกรมตั้งแต่ตอนเริ่มแรก ผลการประเมินรวมทั้งข้อมูลจากการรายงานของผู้เข้าร่วมโครงการหลังจากที่เรียนสำเร็จโปรแกรมแล้ว และข้อมูลในการติดตามหลังจากผู้ร่วมโครงการกลับไปยังโรงเรียนของตน ชี้ว่าโปรแกรมนี้ประสบผลสำเร็จอย่างมากในการสนองความต้องการด้านการพัฒนาวิชาชีพครู ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าร้อยละ 94 ของผู้เข้าร่วมเห็นว่าโปรแกรมนี้มีผลในเชิงบวกอย่างมาก ร้อยละ 6 เห็นว่ามีผลในเชิงบวก ข้อคำถามเกี่ยวกับการเดินทางไปศึกษาวัฒนธรรมของชุมชนต่าง ๆ การบรรยายภายในชั้นเรียน การอภิปรายและวิทยากร รับเชิญจากชุมชนเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ ชี้ออกมาว่าครูมีความเห็นในเชิงบวกเป็นส่วนมาก

ครูทั้งหมดมีความเห็นว่าสามารถวางแผนใช้สิ่งที่ตนเรียนรู้มานี้ในห้องเรียนของตนได้ (มีความอดทน ความรู้สึกไวต่อความหลากหลายของนักเรียน ความเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักเรียน วิธีการสอนบางวิธีนั้นสามารถใช้กับรูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของเด็กได้ เช่น การเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น) ครูส่วนมากแจ้งว่าได้วางแผนที่จะจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ และจัดโปรแกรมอบรมให้เพื่อนครู

เมื่อกลับไปถึงโรงเรียนแล้ว ข้อเสนอแนะที่กล่าวอ้างบ่อย ๆ คือ ครูเหล่านี้อยากให้ขยายเวลาการอบรม และบางคนเสนอให้มีการพัฒนาโปรแกรมวัฒนธรรมขึ้นอีก ซึ่งจะเป็นส่วนขยายของโปรแกรมวัฒนธรรมที่กล่าวแล้ว และอยากให้มีการนำเอาการศึกษาวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชุมชนเหล่านั้นเพิ่มเข้ามา จึงเห็นได้ชัดว่าครูทุกคนต้องการการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนนักเรียนหลากหลายวัฒนธรรมมากขึ้น

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของโปรแกรมนี้อีกข้อหนึ่งคือพบว่าครูที่อยู่ในโปรแกรมนี้กลับมาโรงเรียนของตนและทำงานปฏิรูปโรงเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้โรงเรียนสามารถตอบสนองต่อเด็กยากจนในเมืองหรือเด็กที่เป็นชนกลุ่มน้อยได้มากขึ้น กว่าครึ่งของครูซึ่งเรียนสำเร็จโปรแกรมนี้ได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้แก่คณะครูที่โรงเรียนของตน แบ่งปันความรู้ที่ได้รับ ให้ความช่วยเหลือด้านเอกสารและความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับไปจากโปรแกรมให้กับเพื่อนครู ได้จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัฒนธรรมอันหลากหลาย เพื่อช่วยเหลือครูในโรงเรียนของตนให้สามารถชี้แจงเนื้อหาสาระในหลักสูตรและการสอน และทรัพยากรต่าง ๆ ในชุมชนโรงเรียน ซึ่งทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้มีความหมายและเหมาะสมกับเด็กนักเรียนที่เป็นชนกลุ่มน้อยได้มากขึ้น

ฐานจากการวิจัย

ไม่ปรากฏเนื้อหาเกี่ยวกับรายงานการวิจัยอันเป็นพื้นฐานของโครงการในเอกสารต้นฉบับ

ตอนที่ 4

บทสรุปสำหรับประเทศไทย

บทสรุปสำหรับประเทศไทย

บทสรุปสำหรับประเทศไทยเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้แปล หลังจากที่ได้แปลและสรุปเอกสาร “รูปแบบการปฏิรูปโรงเรียน” แล้ว และขอนำเสนอในภาพรวมดังต่อไปนี้

1. การปฏิรูปโรงเรียนเพื่อให้เกิดผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้น ต้องการความร่วมมือ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ และวิธีปฏิบัติร่วมกัน ทั้งครูใหญ่ นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ชุมชน ในวงกว้างและหน่วยงานบริหารการศึกษาของรัฐและสถาบันการศึกษาทุกระดับ ทั้งของรัฐและเอกชน

2. การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้ความสนใจของนักเรียนเป็นจุดเริ่มต้น มีกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน และที่สำคัญที่สุดคือสอนด้วยความรักและเมตตา จึงทำให้นักเรียนเห็นว่าครู และโรงเรียนเป็นที่พึ่งของตนได้ เกิดกำลังใจที่จะเรียน

3. การปฏิรูปโรงเรียนนั้นต้องใช้งบประมาณ ซึ่งโรงเรียนและชุมชนอาจจะไม่มีเพียงพอ หน่วยงานของรัฐ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ และเขตการศึกษาควรให้การสนับสนุนด้านการเงิน และผู้เชี่ยวชาญตามสมควร

4. การนำนวัตกรรมมาใช้ในโรงเรียนหรือการปฏิรูปในเรื่องเดียว เช่น การสอน อาจจะไม่บรรลุเป้าหมายได้ ต้องมีการรับรู้ ปรับเปลี่ยนและพัฒนาปัจจัยอื่น ๆ ให้สอดคล้องและเสริมซึ่งกันและกัน นั่นคือการปฏิรูปทั้งระบบ การปฏิรูปนั้นต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานพอสมควร และคำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของครู นักเรียน และชุมชนด้วย การปฏิรูปจึงจะบังเกิดผล

5. ปัญหาผลการเรียนต่ำของนักเรียนอาจจะมีสาเหตุมาจากครอบครัวและชุมชนด้วย ดังนั้นการแก้ปัญหาบางครั้งต้องลงลึกไปถึงการแก้ปัญหาที่ครอบครัวของเด็กด้วย ซึ่งวิธีการเช่นนี้ต้องการความร่วมมือจากผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างมาก

6. ตัวอย่างการแก้ปัญหการเรียนทั้ง 10 รายการนี้เป็นตัวอย่างที่ดี แต่บริบทของแต่ละโรงเรียนอาจจะแตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการแก้ปัญหของแต่ละโรงเรียนอาจ

จะแตกต่างกัน ที่สำคัญที่สุดคือความร่วมมือร่วมใจกันทำงานของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายโรงเรียน ชุมชน และระบบราชการ

7. ในส่วนของโรงเรียนนั้นการที่จะนำนวัตกรรมใดไปปฏิบัติควรได้รับความเห็นชอบในโครงการจากครูไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โอกาสที่จะนำโครงการไปสู่ความสำเร็จจึงจะสูง

8. บุคลากรในชุมชน ควรเป็นแหล่งวิทยากรและทรัพยากรให้แก่การเรียนการสอนและโครงการได้ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนควรจะดี และเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยผ่านทางคณะกรรมการโรงเรียนและคณะกรรมการการศึกษาของเขต

9. หน่วยงานบริหารการศึกษา เช่น กระทรวงศึกษาธิการควรจะเป็นผู้นำในการปฏิรูปการศึกษา โดยกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียน สถาบันอุดมศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และการเผยแพร่วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด
